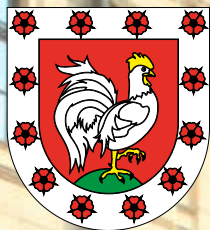

BÁNOVSKÝ

3/2018

zpravodaj

Slavnosti vína v Uherském Hradišti, 8. 9. 2018

(Foto Andrea Kočicová)

Přátelské střetnutí se slovenským Bánovem, 1. 9. 2018

(Foto Miroslav Kloučník)

Slovo starosty

Srdečně Vás zdravím v posledním zpravodaji v tomto volebním období. Jak již víte, budeme se i nadále s místostarostou a dalšími kandidáty ucházet o Vaši přízeň ve volbách, přesto bych rád shrnul uplynulé čtyři roky v souvislosti s končícím mandátem tohoto zastupitelstva.

Tak jak se asi všichni shodneme, utekly ty čtyři roky jako voda. V životě mnohých z nás se toho hodně změnilo. Věřím, že většinou v pozitivním slova smyslu. Změnilo se toho mnoho i v naší obci. Bylo naší prací a snahou, aby se všechno, co se mění, měnilo vždy pozitivně a k lepšímu. Snad se i tady s většinou spoluobčanů shodnu, že se tomu tak opravdu stalo.

Snažili jsme se naplnit náš volební program a zároveň plnit potřeby obce průběžně a vnímat především potřeby občanů v různých místech obce i různých sférách života. Tak jak jsme avizovali na samém začátku, nechtěli jsme měnit nic, co je zvyklé a funkční. Naopak, slíbili jsme, že budeme zažité akce udržovat, vylepšovat a přidávat nové. A tak zůstali v obci všechny zažité akce, jako jsou každoroční setkávání rodáků, Nové leto, Vítání občanů, Bánovské leto, Svatomartinské hody, Obecní zabijačka, Rozsvěcování vánočního stromu, Zpívání u vánočního stromu, ale i pietní akty k osvobození Bánova i ke vzpomínce na padlé hrdiny v Resslově ulici. S úspěchem jsme vyzkoušeli akci Silvestrovský výšlap na rozhlednu, kterého se účastní čím dál více lidí. Přidali jsme se i k akci vypouštění balonků s přáním k Ježíškovi, ale tu už v loňském roce hlavní pořadatelé zrušili, kvůli tlaku ekologických aktivistů. Do programu Bánovského leta jsme přidali slíbená letní kina, která se těší oblibě diváků. I náš výběr kapel pro letní zábavy se setkal s příjemnou odezvou návštěvníků. Nedělní program pak potěšil široké spektrum hostů i díky báječné kapele Mudrlantů, krásné muzice cimbálovky Tomáše Benička a úžasným výkonům našeho divadelního spolku Pod Lampů, za jehož vznik, fungování a úspěchy u diváků v širokém okolí, jsem moc rád a přeju mu hvězdné úspěchy. Jsou to Bánovjané, jsou naši, a je úžasné, že si najdou tolik času a pílě, aby nás i okolí bavili svými vtipnými hrami a skvělými hereckými výkony.

Přibylo mnoho sportovních akcí napříč celým mikroregionem. V rámci Olympiády Východního Slovácka jsme už několikrát pořádali v Bánově florbalový turnaj žáků. Ve Vlčnově nás reprezentovali střelci ze Spolku myslivců. V Nivnici i Bystřici pod Lopeníkem soutěžily ženy a dívky ve fotbalovém turnaji. Výborných výsledků dosahují naši tenisté, kteří v dospělé i dětské kategorii vozí z Korytné medaile. Proběhly šachové, petangové, silácké i atletické turnaje. Všem obecním reprezentantům děkuji za jejich nasazení a věřím, že se pobavili a těší se na další sportovní klání.

Vylepšovat jsme začali i jinde než v obecní kultuře. S novými trendy v komunikaci, s chytrými telefony, notebooky a tablety, se posunuje i hlavní informační tok od obce směrem ke svým občanům. Obecní vitríny už nejsou hlavním nositelem informací a není divu. Mnohými milovaný i zatracovaný Facebook už pomohl najít nejednu ztracenou věc nebo domácího miláčka v řádu desítek minut po zveřejnění fotografie, což dokazuje, že i toto médium má v obci smysl. Navíc můžeme aktuálně sdílet fotografie z dění obce, školy, školky, a být stále společně v kontaktu. Celkem zbytečné se pak stalo obnovení návštěvní knihy na obecních stránkách, která kdysi byla jediným elektronickým komunikačním prostředkem v obci. Kdysi byla uzavřena kvůli hlávkovým příspěvkům a dnes je po obnovení již dva roky celkem prázdná. Zavedli jsme Mobilní rozhlas, prostřednictvím kterého dokážeme mailem zasílat všechna důležitá hlášení

nebo formou SMS informovat i jednotlivé ulice o odstávce vodovodu, elektřiny či jiných důležitých varováních nebo informací pro občany. Samozřejmě pouze v případech, že o nich na obecním úřadě dopředu víme, což se někdy správcům sítí nepodaří včas sdělit. I okamžité odstávky vodovodu z důvodu havárie se každý přihlášený občan přes SMS dozví i s časem předpokládaného odstranění poruchy. Stále není přihlášená ani polovina obyvatel, tak pokud máte zájem, stále je možnost se připojit. Přitom stále využíváme a vylepšujeme i obecní webové stránky.

Podle stávající legislativy se v České republice od roku 2024 zakáže skládkování odpadu. Vše bude muset jít do spaloven nebo k dalšímu využití. Velké množství smíšeného odpadu dokáže obecní rozpočet pořádně potrápít. Nejen tento fakt, ale i zodpovědnost k životnímu prostředí by měla směřovat obecní úřady k zodpovědnějšímu nakládání s odpady. V Bánově se formou motivačního systému snažíme zvyšovat třídění a využitelnost našeho odpadu pro další zpracování. Výsledky jsou chvalyhodné. Daří se snižovat produkci komunálního odpadu a zvyšovat podíl vytríděného odpadu. Děláme to proto, abychom na rok 2024 byli připraveni a změna systému způsobila co nejmenší šok pro obecní rozpočet. Jisté je, že šok to určitě bude. Zavedený motivační systém je sice složitý a není jednoduché přijít na to, jak dosáhnout co nejvyšší slevy. Vzhledem k tomu, že se vše vztahuje vždy k výsledkům třídění všech domácností zapojených do systému, nelze přesně říct, kolik vytríděných odpadů a kolikrát nevyvezená popelnice bude mít za důsledek jakou slevu. Vše se odvíjí od celkových výsledků všech zapojených domácností, což nelze nijak předem odhadnout. Rada je však jednoduchá. Pylte s tříděným odpadem musí mít potřebnou váhu. Popelnice by se měla vyvážet, až když je plná. Ani velkým množstvím plastu, ani nevyvezenou popelnicí dva měsíce, nemusíte dojít k maximální slevě. Třídíte to, co máte třídít, snažte se neprodukovat zbytečný odpad, používejte kompostéry a výsledek se dostaví sám. Není to o jednoduché matematice, ale o průměrném zodpovědném naložení s odpadem. Zní to možná zvláště, ale funguje to. Obec už ušetřila statisíce, některé domácnosti tisíce. Většinou však ty, které třídily vždy a dělají vše tak, jak dělávaly. Přineslo to jistou zátěž pro občana, za kterou se omlouváme, ale věřte, že pro obecní úřad to byla zátěž ještě větší. Nicméně všechno nové stojí úsilí a postupně se stane běžnou rutinou, která však za tu prvotní práci stála a posunula naše odpadové hospodářství o kus dál. Předběhla mnohá města i obce, které neměly chuť, čas nebo sílu na změnu a přinese i v budoucnu své ovoce.

Odpadové hospodářství je pro nás stěžejní kategorií v oblasti životního prostředí obce. Do této oblasti patří i zeLEN a voda v krajině, které je čím dál méně. Dobré udržitelnosti vody v krajině přispívají vodní plochy. Proto máme již zpracovaný projekt pro výstavbu vodní plochy u Šumáku a se Státním pozemkovým úřadem předjednáno projektování dalších vodních ploch, dle územního systému ekologické stability naší obce.

Zajímali jsme se o finanční úspory za energie, které jsou společně s odpady jedna z největších provozních výdajových položek obecního rozpočtu. Připravili jsme projekt úspory energetické náročnosti veřejného osvětlení. V roce 2016 byla jedinečná možnost z programu Efekt Ministerstva průmyslu a rozvoje, mimo výměnu svítidel, rozvaděčů a zavedení regulátorů, také vyměnit sloupy a výložníky veřejného osvětlení v určité omezené míře. Vystačilo nám to však na výměnu všech sloupů a prodloužení výložníků v Hoštákách, včetně nového elektrického vedení uloženého v zemi. Do

země jsme přitom dali i rozhlasové vedení. Po celé obci bylo sjednoceno osvětlení tak, že u místních komunikací a chodníků jsou méně energeticky náročná svítidla a u hlavního tahu obcí na Bystrici i na Suchou Loz svítidla silnější. V noci se jenně výkon sníží, což sice neumožní čistit knihu po cestě po chodníku, ale rozhodně vidíte vše, co je potřeba. Na spotřebě za veřejné osvětlení jsme se tak dostali na polovinu nákladů. Zateplením obálek budov mateřské školy a hasičské zbrojnice jsme nejen zkrášlili vzhled obce, ale také šetříme velkou část nákladů na topení. Zrekonstruovali jsme topení v obřadní síni i na obecním úřadě. Základní škola postupně prochází obměnou elektroinstalace i svítidel, což bude mít příznivý vliv nejen na bezpečnost, svítivost, estetiku, funkčnost počítačové sítě, ale i na obecní pokladnu, respektive pokladnu základní školy, které je obec zřizovatelem.

Řízení a správa obce je také o spolupráci mezi obecním úřadem, jednotlivými spolky a občany. Velmi příjemná mi je, a po celé volební období byla, spolupráce s farností, zastoupenou naším panem farářem otcem Jiřím Kupkou. Vždy si dokážeme vzájemně pomoci, za což jsem moc rád a spolupráci farnosti a obce beru jako společensky důležitou a oboustranně prospěšnou záležitost, kterou je třeba dlouhodobě udržovat. Také opravy sakrálních staveb, jako je naše kaplička v Jakubovci, křížky po obci nebo i oprava kostelní zdi, bereme jako samozřejmost, kterou obec dělat má a také dělá, i protože patří k obci a patří k obecní kultuře. Na žádost pana faráře v roce 2017 obecní zastupitelstvo jednohlasně odsouhlasilo finanční příspěvek ve výši 200 tisíc Kč na opravy kostela. I když kostel sv. Martina není majetkem obce, je obecní dominantou a hlavní památkou v naší obci, proto vítám, že obec přispívá i na toto. Těší mě, že náš krásný kostel stále žije a splňuje svou funkci tak jak má, a zůstává v obci významným duchovním i kulturním centrem. Bohužel tomu tak v některých koutech našeho státu není a jsou obce, kde se kostely vyprázdnily, přestaly se sloužit bohoslužby a chátrají.

Za ohlednutí stojí i problematika vedení honebního společenstva, která vždy obec provázela a provází. Léta se táhnoucí spor o užívání honitby, platnosti valných hromad a podobně. Dva myslivecké spolky měly protichůdné názory na situaci i na další směřování bánovské myslivosti. Každá ze stran stála o to, aby se obec, držící rozhodující množství hlasů v honebním společenstvu, přiklonila na její stranu. V této věci ani zastupitelstvo nechtělo přijímat rezolutní rozhodnutí, a tak zastupování obce v honebním společenstvu byl pověřen starosta. Rozhodnout pro jednu či druhou stranu pro mě byla „Sofiina volba“. Na obou stranách stojí Bánovjané, a na obou stranách stojí i moji přátelé. Stál jsem o to, aby myslivost mohli vykonávat všichni nerozdílně, což se zdálo nemožné. Jako schůdné řešení nám přišlo vhodné, abych byl zvolen starostou honebního společenstva a výbor byl složen dále ze dvou členů z každého spolku kvůli vyváženosti sil. Po složitých dohodách valná hromada na jaře 2016 zvolila výbor v takovémto složení. Mnozí se divili, že do takové kauzy vstupují vlastním jménem a varovali mě, že brzy i moje jméno začne být vidět na různých žalobách a soudních obsilkách. Nic příjemného to nebylo, ale nikdo jiný než starosta nemůže být neutrálním jazyčkem na vahách, a tak pro mě jiná možnost nepřipadala v úvahu. Další vlna jednání probíhala o tom, jestli bude probíhat užívání honitby ve vlastní režii honebního společenstva nebo se honitba bude dále pronajímat spolku. Mezitím padla žaloba na neplatnost valné hromady, na které byl zvolen nový výbor. Zastavili jsme další jednání až do doby stažení žaloby, což se nakonec stalo. Rozhodli jsme nakonec pro užívání honitby

spolkem. Založili jsme proto nový spolek – Spolek myslivců Bánov, jehož jsem se stal předsedou a výbor je zastoupen třemi členy z každého z původních spolků. Podobný systém jako u honebního společenstva. Došlo k rozvázání dohody o nájmu s Honebním spolkem a v létě 2017 byla uzavřena nová smlouva o nájmu na deset let s novým Spolkem myslivců Bánov, jehož členy jsou všichni Bánovští myslivci, kteří se přihlásili a zaplatili členské příspěvky. Již druhým rokem spolek funguje, vykonává myslivost, schází se na schůzích, oslavách nebo společných střelbách, a nyní chystá Hubertskou mši, Poslední leč nebo Myslivecký ples. Zdá se, že se dobrá věc podařila, a vše si sedá, tak jak má. „Sjednocení myslivců“ beru jako úspěch ve spojování Bánovjanů. Děkuji všem myslivcům za to, že přistoupili na cestu společného smíření a doufám, že dobré a slušné vztahy mezi všemi členy vydrží co nejdéle, nejlépe navždy, a to i v případě změny starosty obce, starosty honebního společenstva nebo předsedy spolku.

Důležitou součástí obce jsou naše folklorní soubory. Nejdříve vzpomenu Kohútek, který mnohokrát obci pomohl při pořádání bánovského leta a ozdobil akce svým krásným vystoupením, za což jim samozřejmě patří naše díky a srdečné blahopřání k 45. výročí, které na hody oslaví. Velké díky patří i Zpěvulím, které mimo jiné začaly pořádat festival Babí léto. Ten se stal již tradiční součástí našeho kulturního kalendáře. Se Zpěvulemi spolupracuji velmi rád, jelikož nejen krásně zpívají, ale jsou vždy dobře naladěné a každé setkání či posezení s nimi se stává milým zážitkem, přinášejícím nám s místostarostou vždy příjemný pocit obecní pospolitosti. Nemůžu zapomenout ani na náš mužský pěvecký sbor Hútek, kterému děkuji především za zpívání na pietních aktech i za pořádání Zpívání u česnekárky a Memoriatu Zdeňka Zálešáka. Věřím, že i Hútek je se spoluprací s vedením obce spokojen, jelikož i Obec Hútku v pořádání akcí vždy ráda pomohla. Všem třem souborům pak patří jedno velké díky za reprezentaci Bánova mimo obec i na Slovácckých slavnostech vína. U těchto spolků bych rád poděkoval i dechové hudbě Bánovjanka a vyjádřil potěšení nad tím, že se přes složitou personální situaci podařilo dechovku udržet při životě, i když to samozřejmě není jednoduché, zvláště při dnešním slabém zájmu o hru na dechové nástroje.

Velké díky patří Klubu seniorů. Nejen za pořádání koštu pálenek, ale i za pomoc při zajištění družebních setkání se slovenským Bánovem. I seniori pomáhali při organizaci Bánovského leta a někteří členové jsou nepostradatelným týmem na obecní zabijačce. Všem moc děkuji a přeji vám pevné zdraví!

Dobrou spolupráci si pochvalujeme i s kynologickým klubem, který se čím dál více snaží vylepšit svůj areál. Věřím, že se v příštím roce zase setkáme na dětském dni s ukázkou psích dovedností a pokocháme se zase něčím novým.

Mnoho dobrého se nám podařilo s bánovským fotbalovým klubem. Budu se sice po několikáté opakovat, ale jsem vděčný za jejich vedení mládeže ke sportu i za fotbalové neděle, které jsou neodmyslitelnou součástí obecní zábavy. Poděkování fotbalistům patří za umožnění konání letních kin na hřišti, a především za vstřícné jednání ve vztahu k převodu pozemku a výstavbě sportoviště.

Aktivním spolkem jsou po celá léta naši včelaři. Těm bych rád poděkoval za pravidelné zásobování mateřské školky i obecního úřadu medem a za vysoké nasazení při úklidu obce a každoročních brigádách.

Sokolům děkuji za jejich spolupráci při pořádání otvírání sportoviště, účast na pietních aktech i pomoc na Bánovském

letě. Pochvalu zaslouží za zorganizování výměny zářivek v tělocvičně, aby hráči stolního tenisu lépe viděli.

Jsmo rádi, že fungují i spolky zahrádkářů, holubářů, hokejový klub HC Kohúti Bánov, které také všechny finančně obec podporuje. Tenisty a divadelníky jsem již zmínil v předchozím textu, a na koho ze spolků jsem ještě zapomněl? Snad na nikoho. Hasiče si totiž nechávám na konec záměrně. Hasiči jsou spolek trochu jiného ražení než všechny ostatní. Spolek, který není založen za účelem naplnění uměleckých, sportovních nebo jiných zálib svých členů. Jednotka sboru dobrovolných hasičů je zřizována a financována obcí, jelikož má za úkol pomáhat lidem při mimořádných událostech. Dobrovolně se do spolku jen vstupuje, vystupuje, a dobrovolnost spočívá hlavně v tom, že tito hasiči nejsou placeni. Jinak je jejich členství vázáno téměř vojenským režimem. Proto si všech členů hasičského sboru vážím. Věnovat čas školením, kondičním cvičením, údržbě výstroje a výzbroje, aby kdykoliv je potřeba všeho nechali, šli pracovat, zachraňovat, hasit, pomáhat obci nebo občanovi ve svém volném čase, vystavovali riziku své zdraví bez nároku na jakoukoliv odměnu, jen pro dobrý pocit a vědomí, že někomu pomohli, zaslouží úctu a velké poděkování obce. I proto je každý uvědomělý člověk přesvědčen, že si hasiči zaslouží dobrou techniku a ochrannou výstroj ke své práci, přestože je nákladná. Člověk nikdy neví, kdy je bude potřebovat. Jen doufá, že snad nikdy. Nehledě na to, že pro obec jsou hasiči vždy po ruce i při přípravě obecních akcí, zajištění bezpečných průvodů, úklidu po obecních akcích a někdy i k pobavení dětí.

Mimo spolky fungoval výborně i Sbor pro občanské záležitosti, který popřál všem našim starším jubilantům. Záslužnou činností, na kterou se někdy zapomíná, je hra na klavír a vystupování na obecních obřadech – tedy u vítání občánků, setkání rodáků, svateb apod. Zpěvačkám, dětem i jejich rodičům, kteří je připravovali, moc děkuji. Hlavně však klavíristkám, Markétě Zálesákové, která chystá pásmo i recituje a paní matrikářce.

Poděkování patří vedením i kolektivům učitelek a učitelů základní a mateřské školy, kuchařkám a technickým pracovnícům a pracovníkům obou škol. Školy jsou velmi důležité instituce v naší obci a jejich dobré fungování zásadně ovlivňuje spokojený život v obci.

Na závěr poděkuji mým nejbližším spolupracovníkům. V první řadě zastupitelům obce, kteří mi dali důvěru a na samém začátku mě zvolili starostou. Ani to není nikdy zcela samozřejmé. Za tuto důvěru a příležitost mnohokrát děkuji. Děkuji samozřejmě i ostatním zastupitelům, kteří po celou dobu spolupracovali na rozvoji obce. Dařilo se nám téměř vždy najít kompromisní řešení, které schválili všichni nebo téměř všichni zastupitelé. Především ale musím poděkovat místostarostovi Marianu Čubíkovi, který je pro mě po celou dobu pravou rukou. Má velkou zásluhu na realizaci mnohých projektů a ze stálých úkolů má na starosti technické zaměstnance a brigádníky, pořádek a zeleň v obci, sběrný dvůr, veřejné osvětlení a další „komunální“, záležitosti. Není sice nic jednoduchého obec udržovat stále čistou a hezkou, ale myslím, že se nám to celkem dařilo, i díky zmiňovaným zaměstnancům obecní údržby, kterým za jejich úsilí taktéž děkuji. Dále děkuji úřednicím obecního úřadu, se kterými jsme strávili celé čtyři roky, zajišťovali běžný chod úřadu i služby občanům. Nelze vynechat pracovnice ze sportovní haly, bývalého správce sportovní haly Lubomíra Chovance i bývalého páleníčáře Rudolfa Viktorína. I těm patří můj velký dík.

Spoustu práce pro obec vykonala málo zmiňovaná redakční

rada Bánovského zpravodaje. Není nic jednoduchého získat včas články do zpravodaje, vše vymyslet, připravit a včas zrealizovat. Všechna čísla obecních novin se ale povedla, za což jsme redakci vděční.

Precizně pracovala naše obecní knihovna pod vedením Ludmily Horňákové, která knihovnu hodně oživila svými dobrými nápady a uspořádala mnoho akcí pro děti i dospělé. Také jí moc děkuji a doufám, že bude ve své práci dlouho pokračovat.

Na úplný závěr děkuji Vám všem, občanům Bánova. První poděkování je už za to, že volby v roce 2014 vybraly zastupitelstvo tak, jak vybraly. Nemusím asi tajit, že práce starosty bylo mé vysněné povolání z dětství. Přestože i při studiu jsem vybíral obory, které souvisí s veřejnou ekonomikou, řízením samosprávy a státní správou, s dospíváním jsem samozřejmě pochopil, že starostou se těžko stanete. Starostou vás musí zvolit vaši spoluobčané, a to se těžko ovlivní. Shodou okolností a možná s trochou štěstí se tak ale po mé třetí kandidatuře do obecního zastupitelstva (2006, 2010, 2014) stalo a já jsem za to moc rád. Je pro mě velká pocta, že jsem byl svými spoluobčany zvolen do zastupitelstva a zvolen dokonce starostou obce. Jsem vděčný, že mohu dělat moc zajímavou práci pro svou obec. Pracovat na správě, kultuře a zvelebování místa, které mám nejraději, kde je nejvíce lidí, které znám, kde je většina mojí rodiny a přátel, to je povolání, které mě asi nikdy neomrzí. Zvláště, když je veřejná správa můj obor, který mě baví a naplňuje. K práci starosty patří příprava a řízení stavebních a dotačních projektů, což mi dělá radost, zvláště když obec dosáhne na nějaké finance ze státních i evropských programů nebo se jen podaří nějaká obecní oprava či nová stavba. Nejpodstatnější vlastností starosty, kterou se však nelze naučit je mít rád lidi, rád s nimi jednat a vždy mít pochopení i snahu pomoci vyřešit lečjaký problém. Ani to mi není cizí a můžu s čistým svědomím říct, že jsem s nikým z občanů nepřišel do konfliktu a myslím, že jsem ani nikomu nezpůsobil žádnou křivdu. Nikdy jsem se nebál práce, i když byla mnohdy nad rámec starostovských povinností. Starostování pro mě není totiž zaměstnání, ale výkon funkce, kterou starosta vykonává 4 roky, 24 hodin denně. S funkcí starosty se dá „srůst“ a dělat ji jako součást svého života, ať už něco řešíte při nedělní vycházce, nebo po půlnoci s policií chytáte koně. Starosta to tak musí přijmout, jinak to nebude pro něj ani pro obec dobře fungovat. Myslím, že i s místostarostou jsme tuto funkci přijali a vykonávali tak, abychom všem vyšli vstříc. To, jestli se nám to povedlo, posoudíte nyní Vy, voliči.

Nyní je řada na Vás, vážení spoluobčané, abyste vybrali zastupitelstvo pro léta 2018-2022. Jak již víme, kandidují dvě volební strany, KDU-ČSL a Občanští demokraté a nezávislé osobnosti. Celkem je na kandidátkách 22 kandidátů. Přijďte, prosím, k volbám do obecního zastupitelstva a Senátu ve dnech 5. a 6. října 2018 a zvolte si své zástupce.

Za celé 4 roky ještě jednou děkuji a těším se na další spolupráci!

*Váš starosta
Marek Mahdal*

Seznam dotovaných a vybraných investic realizovaných v letech 2015-2018

2018

Cisternová automobilová stříkačka Scania 6 208 830 Kč
Dotace od Ministerstva vnitra 2 500 000 Kč
Dotace od Zlínského kraje 500 000 Kč
Náklady obce 3 208 830 Kč

Víceúčelové sportoviště 10 849 821 Kč
Dotace od Ministerstva pro místní rozvoj 5 000 000 Kč
Náklady obce 5 849 821 Kč

Úpravy hasičské zbrojnice 483 156 Kč
Dotace od Ministerstva zemědělství 302 318 Kč
Náklady obce 180 838 Kč

Oprava místní komunikace Na Hradě 3 590 261 Kč

Workoutové hřiště 170 687 Kč

Kotelna OÚ 322 590 Kč

Brána a oplocení dvora za zbrojnicí 71 704 Kč

Elektroinstalace ZŠ – 1. část 1 363 865 Kč

Stěrkování vstupů do MŠ 138 739 Kč

Oprava místní komunikace K Borkom 186 959 Kč

Nákup sekacího traktorku 4x4 310 559 Kč

Víceúčelové sportoviště

Oprava místní komunikace Na Hradě

Cisternová automobilová stříkačka Scania

2017

Dětské hřiště u sportovní haly 734 968 Kč
Dotace od Ministerstva pro místní rozvoj 400 000 Kč
Náklady obce 334 968 Kč

Zateplení objektu pošta č. 428 2 300 038 Kč
Dotace od Státního fondu život. prostředí 789 039 Kč
Náklady obce 1 510 999 Kč

Hospodaření v lesích - sazenice, prořezávky 124 552 Kč
Dotace od Zlínského kraje 110 442 Kč
Náklady obce 14 110 Kč

Přibližování koněm v lese 17 722 Kč
Dotace od Ministerstva zemědělství 4 873 Kč
Náklady obce 12 849 Kč

Dotace z ÚP na veřejně prospěšné práce 97 945 Kč
Dotace – Evropský soc. fond a státní rozpočet 97 945 Kč
Náklady obce 0 Kč

Dotace hasiči na opravu hasičského auta 10 866 Kč
Dotace od Zlínského kraje 10 840 Kč
Náklady obce 26 Kč

Přeložka vysokého napětí Šraňky 987 509 Kč

Prodloužení plynovodu Šraňky 454 161 Kč

Místní komunikace Šraňky 1 738 485 Kč

Chodník Za Humny, 2. část 698 484 Kč

Parkoviště u hřbitova a propojení jímky 140 862 Kč

Autobusová zastávka Jakubovec 161 357 Kč

Šíповá radlice na Multikáru 70 439 Kč

Zametací kartáč k malotraktoru 72 479 Kč

Nábytek na matrice 49 913 Kč

Kuchyňka v obřadní síni 19 387 Kč

Nákup popelnic do vlastnictví obce 191 446 Kč

Nové topení v obřadní síni 223 348 Kč

Podlahy ve zdravotním středisku 148 200 Kč

Zateplení budovy č.p. 428, oplocení dvora

Nové dětské hřiště

2016

Snížení energetické náročnosti VO obce Bánov 2 595 013 Kč
Dotace od Ministerstva prům. a obchodu 1 287 221 Kč
Náklady obce 1 307 792 Kč

Oprava místní komunikace Lán 2 214 263 Kč
Dotace od Ministerstva pro místní rozvoj 1 000 000 Kč
Náklady obce 1 214 263 Kč

Oprava kostelní zdi 391 741 Kč
Dotace od Ministerstva zemědělství 183 349 Kč
Náklady obce 208 392 Kč

Modernizace sběrného dvora 1 996 790 Kč
Dotace – Státní fond životního prostředí 1 585 713 Kč
Náklady obce 411 077 Kč

Hospodaření v lesích - sazenice , prořezávky 88 283 Kč
Dotace od Zlínského kraje 85 230 Kč
Náklady obce 3 053 Kč

Přibližování koněm v lese 20 736 Kč
Dotace od Ministerstva zemědělství 5 184 Kč
Náklady obce 15 552 Kč

Dotace z ÚP na veřejně prospěšné práce 499 802 Kč
Dotace – Evropský soc. fond a státní rozpočet 499 802 Kč
Náklady obce 0 Kč

Dotace na technickou prohlídku hasičského auta 26 207 Kč
Dotace od Zlínského kraje 23 369 Kč
Náklady obce 2 838 Kč

Zateplení fasády mateřské školy 1 827 937 Kč

Nový památník sochaře Štěpána Zálešáka 44 261 Kč

Altán na hřbitově 40 089 Kč

Chodník Za Humny, 1. část 278 542 Kč

Autobusová zastávka U Dřevodělu 158 354 Kč

Dodávka Opel Vivaro 579 444 Kč

Sedačky, stolky, věšáky na zdravotním středisku 79 599 Kč

Pivní sety na pálenici, 20 ks 59 800 Kč

Nové podlahy, obklad a výmalba na pálenici 106 582 Kč

Základní škola – venkovní schodiště, sanace vlhkosti, podlaha v dílně 725 197 Kč

Kanalizační přípojky školní byt a fotbalové hřiště 43 681 Kč

2015

Revitalizace zeleně v Bánově 1 692 378 Kč
Dotace od Státního fondu životního prostředí 1 231 149 Kč
Náklady obce 461 229 Kč

Rekonstrukce chodníku ulice Hlavní 2 653 879 Kč
Dotace od Ministerstva pro místní rozvoj 600 000 Kč
Náklady obce 2 053 879 Kč

Venkovní aktivity MŠ Bánov – dřevěný altán 269 786 Kč
Dotace od Ministerstva pro místní rozvoj 180 387 Kč
Náklady obce 89 399 Kč

Oprava kaple Sv. Cyrila a Metoděje a oprava kamenného kříže 160 519 Kč
Dotace od Ministerstva pro místní rozvoj 106 786 Kč
Náklady obce 53 733 Kč

Hospodaření v lesích - sazenice , prořezávky 195 655 Kč
Dotace od Zlínského kraje 151 655 Kč
Náklady obce 44 000 Kč

Přibližování koněm v lese 6 198 Kč
Dotace od Ministerstva zemědělství 4 582 Kč
Náklady obce 1 616 Kč

Dotace z ÚP na veřejně prospěšné práce 961 042 Kč
Dotace – Evropský sociální fond a státní rozpočet 961 042 Kč
Náklady obce 0,-Kč

Dotace na technickou prohlídku hasičského auta 11 272 Kč
Dotace od Zlínského kraje 8 000 Kč
Náklady obce 3 272 Kč

Běžecské pásy a stavební úprava ve sportovní hale 77 220 Kč

Stavební úpravy WC na pálenici 52 250 Kč

Chodník ZTVII, 2. část 252 249 Kč

Oprava kanalizace a rozšíření křižovatky Na Zámečku 250 927 Kč

Kanalizační přípojka zdravotního střediska 317 965 Kč

zaslal Marek Mahdal, starosta obce

Foto Marek Mahdal

ZTV IV - Šraňky, silnice, plynofikace, nízké napětí

Z jednání zastupitelstva obce Mezinárodní folklorní festival

(Úplné znění usnesení na www.banov.cz/uredni-deska)

ze dne 29. 8. 2018

Zastupitelstvo obce schválilo:

- Souhlas s konáním veřejné sbírky na území České republiky za účelem zajištění finanční pomoci pozůstalým po tragicky zesnulém P. D. formou shromažďování příspěvků na zvláštním bankovním účtu. Zároveň zastupitelstvo ukládá starostovi obce zřízení zvláštního účtu, na kterém budou peněžní prostředky pro tento účel shromažďovány; sbírka bude zahájena dnem následujícím po dni doručení osvědčení Krajským úřadem Zlínského kraje a trvat bude 3 měsíce.

- Smlouva o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene mezi Obcí Bánov a E.ON Distribuce, a. s., České Budějovice. Předmětem věcného břemene je umístění distribuční soustavy – Kabel NN (Kabel NN 107m, pilíř 2 ks) na pozemku: 2045/60, 2043/1, 2045/78, 729 v k. ú. Bánov. Věcné břemeno se zřizuje za jednorázovou úplatu ve výši 6 600 Kč.

- Dodatek č. 6 ke smlouvě o zajištění provozu vodohospodářského zařízení, uzavřený mezi Obcí Bánov a Slovácké vodárny a kanalizace, a.s., Uherské Hradiště, dle kterého se z rozsahu provozovaného majetku dle čl. II smlouvy vypouští zesilovací stanice včetně technologie a příslušenství a pozemek parc. č. 1197/2 v k. ú. Těšov.

- Prodej pozemků parc. č. 4507/5 a 4507/6 v k. ú. Bánov o výměře 84 m² a 32 m² kupujícímu [redacted] Cena 100 Kč/m².

- Prodej pozemku parc. č. 5324/2 v k. ú. Bánov o výměře 88 m² kupujícímu [redacted] Cena 100 Kč/m².

- Prodej části pozemku parc. č. 2037/4 v k. ú. Bánov o výměře 25 m² kupujícímu [redacted] Cena 100 Kč/m².

- Pronájem nebytových prostor v objektu hlavní autobusové zastávky na části pozemku parc. č. 7415 v k. ú. Bánov o výměře 20 m² [redacted] od 1. 9. 2018 na dobu neurčitou, výpovědní lhůta 3 měsíce. Cena 130/m²/rok.

- Dodatek č. 1 smlouvy o přeložce zařízení distribuční soustavy mezi Obcí Bánov a E.ON Distribuce, a. s., České Budějovice. Předmětem je změna způsobu přeložení distribuční soustavy popsána v dodatku a změna ceny díla na celkovou částku 910 531 Kč.

- Výzva k podání nabídky na veřejnou zakázku malého rozsahu na stavební práce „Oprava chodníků s bezbariérovým řešením a osvětlením přechodů, k. ú. Bánov SO-121 Chodníky a vjezdy“. Zároveň ZO pověřuje starostu podpisem smlouvy o dílo s vítězným uchazečem.

- Odkup pozemku parc. č. 2045/142 v k. ú. Bánov od [redacted] Cena za m² je 100 Kč.

Ve dnech 22. - 27. srpna 2018 se konaly 49. Liptálské slavnosti. Už z názvu mezinárodní vyplývá, že vystupující folklorní soubory byly vskutku z celého světa. Slavností se zúčastnily folklorní soubory z Číny, Indonésie, Portugalska, Turecka, Slovenska. Pochopitelně nechyběly ani domácí soubory z Čech a Moravy. Naše Zpěvule z Bánova se zúčastnily 25. srpna a nutno podotknout, že přestože jako jediný z vystupujících souborů si vystačily bez doprovodu kapely, jejich vynikající pěvecký výkon uchvátil všechny přítomné diváky, za což jim patří velké poděkování a uznání. Samozřejmě též pochvala za výbornou reprezentaci naší obce. Tímto jim vzdávám ještě jednou velký dík a do jejich budoucí činnosti přeju mnoho sil a elánu a především ještě mnoho dalších podobných úspěchů, s jakým se představily v Liptále.

Za fanklub Zpěvulí

Eva

Kalendář akcí

10. svoz plastů
8. 10. svoz papíru
28. 10. Bánovský dráček
5. 11. svoz plastů
- 9.-11. 11. svatomartinské hody
9. 11. slavnostní pořad ke 45. výročí založení Kohútku
12. 11. svoz papíru
23. 11. kateřinské posezení
1. 12. rozsvěcování vánočního stromu
3. 12. svoz plastů
8. 12. obecní zabijačka
10. 12. svoz papíru
11. 12. beseda pro důchodce
23. 12. zpívání u vánočního stromu
25. 12. vánoční koncert v kostele sv. Martina
26. 12. nohejbalový turnaj
26. 12. Štěpánské zpívání s Mudrlantý na páleníci
31. 12. silvestrovský výšlap k rozhledně

Naše mateřská škola slaví letos jubileum!

Milí spoluobčané!

S radostí Vám oznamujeme veselou zprávu, že naše mateřská škola letos oslaví své kulaté výročí. Již čtyřicet let v naší obci úspěšně funguje preprimární vzdělání nejmenších dětí.

Poznejme určitě nelehké začátky a pojdme se poohlédnout za historií. První kronika se datuje od školního roku 1951 – 1952. Mateřská škola byla zřízena adaptací bývalé národní školy v místě, kde dnes stojí firma KOZAP. V místnosti, která sloužila jako herna, byly položeny parkety. Do bytu ředitele národní školy byl zaveden vodovod a vybudovala se zde umývárna, kuchyně a jídelna. Škola byla vedena s celodenním provozem s počtem 51 dětí. První ředitelkou se stala Věra Horňáková, kterou brzy vystřídala Josefa Fukanová s učitelkou Olgou Očenáškovou. Dále zde pracovala pěstounka Marie Kundratová, kterou nahradila paní Karla Tylichová, kuchařka Emílie Guryčová, školnice Anna Janková, kterou střídala Františka Mahdalíčková. V dalším roce byl provoz omezen na dopolední, protože se přihlásily jen tři děti ke stravování. Ve funkci zůstala paní ředitelka Fukanová a školnice paní Mahdalíčková, která pomáhala při doзору. O mateřskou školu byl čím dál větší zájem. V roce 1955 bylo zapsáno 55 dětí, MNV /obecní úřad/ rozhodl o přijetí 37 dětí, především dětí zaměstnaných maminek a dětí předškolních. V tomto roce také nastoupila nová paní ředitelka Dagmar Guryčová, která ve své funkci pracovala do školního roku 1980–81. Ve školním roce 1965–66 bylo otevřeno druhé oddělení a mohlo být přijato všech 50 dětí.

Jelikož podmínky pro vzdělávání nejmenších dětí se stávaly ve staré budově nevyhovujícími, rozhodlo se o výstavbě nové a větší mateřské školy. Nová mateřská škola se stavěla svépomocí, výstavba probíhala v akci Z, to znamená, že se na stavbě podíleli občané Bánova. Stavba byla financována okresním úřadem v Uherském Hradišti. Otevření se z důvodu nedokončené kotelny a jídelny opozdilo o jeden rok. Všichni se ale dočkali a ve školním roce 1978–79 byl zahájen provoz nové mateřské školy. Byla to pro Bánov velká událost. 120 dětí bylo rozděleno podle věku do čtyř tříd, první ředitelkou v nové mateřské škole zůstává paní Dagmar Guryčová, která měla nemalé zásluhy na celkovém dokončení, zejména interiéru školy. Dále zde pracovalo 7 učitelek, 2 kuchařky, školnice, 2 uklízečky a topič. Ve školním roce 1981–82 byl počet dětí dokonce 129, ve školním roce 1984–85 bylo 33 předškoláků. Od školního roku 1987–88 začal počet dětí klesat.

Od počátku provozu nové budovy MŠ pracovaly ve vedoucích funkcích tyto paní ředitelky:

1978–1981	Dagmar Guryčová
1981–1989	Marta Foukalová
1989–2003	Marie Mandíková
2004–2008	Božena Velecká
2008	Renata Machalíková

V současné době má mateřská škola tři oddělení. Letos je zapsáno 72 dětí, z toho 18 předškolních. Současnou paní ředitelkou je Renata Machalíková, kolektiv dále tvoří 5 učitelek, 1 asistentka, 2 kuchařky, uklízečka a školnice. V posledních letech byl zásluhou současné paní ředitelky obnoven interiér budov, podlahy, koberce, nábytek, dětské kouty, stojany a lehátka, dále nerezový nábytek a vybavení kuchyně. Vedení obce pak zajistilo zateplení budov, upravení spojovací chodby, výměnu oken, novou fasádu. Také zahrada mateřské školy nám vzkvátá před očima. Postupně je dovybavována hracími prvky, byl postaven altán pro venkovní hru i výuku, v rámci zajištění pitného režimu bylo zřízeno pítko

pro děti. Nedávno vybudované želvárium, pítko pro ptáčky, hmyzí domeček a vysazené bylinky dokazují, že našim dětem nebude příroda nikdy lhostejná.

Žijeme v krásné obci, obklopeni přírodou, lidovými zvyky a tradicemi, ale jsme také sounáležitostí celého světa, proto název naší výchovně-vzdělávací práce je „VŠICHNI NA JEDNÉ LODI“. Jsme jedna velká loď, kde má každý své místo, svůj prostor, a kde můžeme plnit své touhy a přání. Při naší plavbě se musíme naučit vzájemné toleranci, ohleduplnosti, respektování daných pravidel, vážit si jeden druhého, být ochoten pomoci, chránit sebe i druhé. Úlohou nás dospělých je ukazovat cestu, být „Majákem“ ve světě dětí, dávat jim pocit jistoty a bezpečí na jejich první plavbě do velkého světa. Dne 21. 10. 1978 byla oficiálně otevřena nová Mateřská škola v Bánově, proto bychom Vás rádi pozvali na Den otevřených dveří, který se bude konat v pátek 26. 10. 2018 od 15.00 hodin.

Kolektiv učitelek MŠ

(Foto zaslala MŠ)

Kohůtku je neuvěřitelných 45 let!

Je to k neuvěření, ale je to tak. Soubor Kohútek letos slaví 45 let! Z úplně prvních „Kohůtků“ jsou dnes důstojní muži a důstojné ženy, blízcí se šedesátce, stále ale duchem mladí, plní elánu a radosti ze života. Dodneska se nejen s těmi úplně prvními, ale se všemi bývalými členy souboru ráda vidávám a společně vzpomínáme na jejich dětství a mládí, prožité v Kohůtku. A vzpomínky jsou to velmi barevné i barvitě.

Jak to všechno začalo...

V roce 1972 jsem ze svého prvního působiště v Nivnici přešla na bánovskou školu. A hned mi byl přidělen „bojový“ úkol: založit a vést na škole národopisný soubor. Neměla jsem žádnou zkušenost s vedením kolektivu tohoto typu, bránila jsem se, ale tehdejší ředitelství školy trvalo na svém. Svůj požadavek zdůvodňovalo mým členstvím v uherskobrodské Olšavě a argumentem, že když působím v dospělém souboru, vést děti pro mě bude zcela jistě hračka...

První kohůtci

Coby nová učitelka jsem všechny děti zatím neznala, přesto mne už v počátcích mého bánovského působení zaujali tehdejší žáci 7. tříd. Byli velmi temperamentní a zpěvní a vždy mne ve třídě vítali písničkou (pravda, často proto, aby oddálili zkoušení a psaní testů). Když jsem před nimi zmínila možnost zpívat a tancovat v souboru, hned byli pro. A tak lze těchto prvních dvacet sedmáků považovat za zakládající členy souboru. Začala mravenčí práce s nácivkem nových písní i tanečních kroků, ale protože se pro folklór nadchli, brzy přišla i první vystoupení. Opravdové plody svého úsilí začala tato zakládající skupina sklízet ve školním roce 1974/1975 – to už postoupili do 9. třídy. V tomto roce se konalo 15 velkých vystoupení a soubor začal získávat dobré jméno. A zrodil se také jeho definitivní název. Původně se objevovaly nejrůznější návrhy - Bánovjánek, Česnekáček, Strůček, Kaužka... Se šťastným nápadem tehdy přišel kolega RNDr. Ladislav Kocman, který si vzpomněl, že starý bánovský znak má ve znaku kohouta. A Kohútek byl na světě.

Kohůtkovská muzika

Velkým přínosem mladého kohůtkovského života bylo vytvoření vlastní muziky. Prvním primášem byl Petr Švehlík (tehdy žák 9. třídy, který studoval hru na housle v LŠU); později převzali otěže kolegové – primoval Ladislav Kocman, basy se chopil Jiří Mihal (který pak Kohútek podporoval i v pozici ředitele ZŠ), na klarinet hrával Jaroslav Baný, jehož později vystřídal tehdejší žák 7. třídy Vratislav Účela. Občas vypomáhali i manželé Chovancovi – tu s cimbálem, basou či harmonikou; nebo také kamarádi muzikanti z bojkovského Světlovanu. Velkým obohacením byl příchod nového člena učitelského sboru Ladislava Slabáka, shodou okolností také odchovance Světlovanu a aktivního člena muziky Olšavy. Ujal se vyhledávání lidových písní ve sbírkách a zpěvnících i jejich hudebních úprav, zajímal se i o kroje a národopisné tradice typické pro Bánov a okolí, a po celou dobu působení na bánovské škole byl velmi výraznou osobností celého souboru.

Střídání generací

Bylo mi velmi líto, když první generace brány bánovské školy opouštěla a s prvními kohůtkovskými nadšenci jsem se musela rozloučit. Ale soubor už byl na škole dostatečně populární a o nové nástupce nebyla nouze, takže pomyslnou štafetu převzali žáci 6. tříd. Ti původně trénovali se svými staršími kamarády a účinkovali ve společném programu. Kupodivu je pak neodradila ani tíha odpovědnosti, ani časné ranní nácivky, a zrodila se druhá kohůtkovská generace. A pak další a další – celkem se jich za mého aktivního pů-

sobení na bánovské škole vystřídal asi 8, jak o tom svědčí zápisy v kronikách. Vedla se totiž podrobná dokumentace všech absolvovaných vystoupení, zájezdů i společně prožitých chvil. Čas ale nezastavíme a tak se přiblížil i moment ukončení mé aktivní učitelské činnosti. Vše nasvědčovalo tomu, že soubor s mým odchodem z bánovské školy patrně definitivně zanikne.

Kohútek znovuvzkříšený

Přišel ale osudový rok 2001, kdy se slavilo 50. výročí založení bánovské školy. Dostala jsem za úkol pomoci při přípravě slavnostního programu, a aby nebyl prost krásna, pozvala jsem bývalé členky Kohůtku, aby ve slavnostních bánovských krojích zazpívaly několik písniček. Vystoupení mělo velký ohlas a přineslo zásadní zvrát v novodobé historii Kohůtku. Děvčata totiž přesvědčila chlapce, dali dohromady taneční páry a začala se psát zcela nová kohůtkovská éra. Původně dětský soubor se rázem přetavil v soubor mladých lidí, který úspěšně pracuje do dneška. Nejsilnějším impulzem pro zahájení tvrdé práce bylo pozvání na zahraniční zájezd, a to rovnou na exotickou Sardinii (které přišlo jako reakce na velmi úspěšné angažmá v německém Erfurtu). Bylo to nesmírně náročné, ale všechno se nakonec zvládlo. Od té doby už novodobý Kohútek absolvoval stovky vystoupení doma i v zahraničí a stal se nositelem kohůtkovské tradice. Ze skromných začátků s minimálním finančním zajištěním se vyprofiloval v originální soubor, který je jedinečný v projevu i nápaditosti a dokáže se na přehlídkách doma i ve světě velmi úspěšně popasovat se silnou konkurencí.

Roh bohyně hojnosti

Lze vůbec 45 let existence Kohůtku shrnout do pár vět? Velmi přesně to ve své vzpomínce na Kohútek napsal někdejší učitelský kolega Ladislav Kocman: „V Bánově snad musela bohyně hojnosti klopýtnout nebo tam čistit svůj roh. Jinak není možné, aby tu bylo tolik elánu, chuti, porozumění a všeho potřebného – reálného i pomyslného – pro práci takového souboru.“ Slova kolegy Kocmana byla přímo prorocká a já sama pevně věřím a doufám, že bohyně hojnosti bude Kohůtkům ze svého rohu usypávat i v budoucnu. A že bude štedrá nejen k současnému Kohůtku, ale i k tomu novému – Malému Kohůtku - v němž zpívají a tančí děti současných a bývalých členů. Přeji si, ať všichni Kohůtci stále do okolí šíří radost a dobrou pohodu. A ať si sami veškeré radosti a pohody, které folklór přináší, také dosyta užívají.

Mgr. Helena Vystrčilová

(Foto archiv FS Kohútek)

**TAK VEM DRAKA
A POJĎ DRAČIT!**

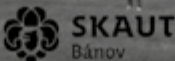
Neděle 28. 10. 2018
15:00
Areál pálenice

Vem kámoše, buřta na
opečení a taky draka
na dračení.

Za nepříznivého
počasí nedračíme.

Srdečně tě zvou
Bánovští skauti

**IX. BÁNOVSKÝ
DRÁČEK**

Bánovská farnost v době „od Serényi k Serényi“

Majitel bánovského panství, současně patron kostela sv. Martina a celé bánovské farnosti, hrabě Blažej Apponyi z Velkých Oponic, ve své závěti z 12. září 1635 odevzdal farnost do správy řeholníkům dominikánského konventu uherskobrodského kláštera. Ti zde působili již od roku 1625 a nahrazovali tak nedostatek farních kněží. Přestože původním řádovým posláním dominikánů byla duchovní správa městského lidu a nikoliv lidu vesnického a taktéž nebyli určeni k vedení stálé farní správy. (Pro zajímavost - v roce 1624 bylo v Olomoucké diecézi asi 300 neobsazených far z celkového počtu 636.)

Neznáme jména všech dominikánů, kteří v naší farnosti přímo působili. Ať už to byli samotní kněží - mniši nebo jejich nadřízení, převorové. Převor Zikmund Miaškovský, který pocházel z nynějšího Polska a úřad převora zastával v letech 1634-1642, sám o sobě napsal, že „horlivě pečoval o upevnění katolicismu nejen v Uherském Brodě, ale ještě v osmi okolních farách“. Jednalo se o farnosti Bánov, Hradčovice, Vlčnov, Ořechov, Újezdec, Šumice, Bojkovice a Vlachovice. Jak lze vidět, nedostatek farních kněží se také projevoval velkým plošným rozsahem spravovaného území.

Dalším převorem, který u nás jako duchovní správce působil, byl Jan Theofil z Ostropole, který úřad převora zastával v letech 1646-1651. Po ukončení převorského úřadu se stal farářem v Nivnici, kde začal psát „matriku zemřelých“. Možná, že i za svého působení v Bánově zavedl „matriku“, která je v bánovské Farní kronice zmiňována jako „stará“ matrika - „*secundum antiquam matricam*“ a byla zničena někdy před únorem roku 1682. V roce 1651 ve zprávě „relaci“ biskupské konsistoři (tj. poradní úřad biskupa), místní duchovní správce hlásil, že „*Bánov byl kdysi městečko, ale dnes je tam sotva 20 domů osedlých*“. Jak dlouho dominikáni v Bánově působili, nevíme. V roce 1652 je bánovská duchovní správa převedena do Uherského Brodu.

K působení dominikánů po okolních farnostech se vztahuje zpráva o tragickém úmrtí jejich řeholních kněží. Konkrétně se jedná o malbu ze souboru 16 obrazů vzniklých v řeholním dominikánském konventu uherskobrodského kláštera, v období od sklonku 17. století do poloviny 18. století. Obrazy zachycují legendu „o růžovém keři“, dále dějiny dominikánského konventu a dějiny města Uherský Brod. Na VIII. obraze je namalována zkáza kláštera způsobená husity a IX. obraz zachycuje návrat dominikánů do zničeného kláštera. Návrat je datován do doby pobělohorské, kolem roku 1630. Jak je uvedeno v popisném textu na obraze, v té době byly dominikánům svěřeny okolní fary, a proto každý vracející se mnich nese v náručí kostel se stuhou s nápisem jména příslušné farnosti. Řeholníci, nesoucí kostel bánovský, bojkovický a šumický, navíc drží v rukou ohnivé meče, znamení mučedníků. V těchto farnostech došlo k tragickému úmrtí dominikánských kněží. Těžko říci, kdy se to stalo. Možná v době husitské, možná v době, o které píšeme.

Dne 20. července 1668 požádala obec Bánov biskupskou konsistoř „o vlastního faráře, a učinila návrh, že od Tatarského nájezdu zcela zničený kostel nabízí znovu vystavět i začne výstavbu farní budovy“. Ta téhož roku požádala o informaci ohledně situace v Bánově uherskobrodského duchovního správce. Ten uvádí, že „obyvatelé, 2 zde působící kněze, z nichž jeden byl františkán, před nedávnem násilně okradli, kostel vyloupili, a mimo jiné, stříbrný kalich spolu s ciboriem ukradli“. Dále uvádí, že „opilství a smilstvo jsou na denním pořádku“. Přičítá to na vrub „mnoha nově příšlým nekatolíkům z Uher a jejich podpoře od místních heretických úředníků“. Ze 17. listopadu 1669 se o farnosti dochoval popis „*consignatis*“ dě-

kanské vizitace, kde je jako patronka kostela uváděna Anna-Maria Palocian, provdaná Batthyányi. Nejspíše po roce 1670 bylo žádosti obce vyhověno a olomoucký biskup předal farnost do správy nově ustanovenému bánovskému faráři (jinak řečeno jej „*investituroval*“), který byl podřízený uherskobrodskému děkanovi. Ku pomoci mu byl určen kaplan, tj. kněz podřízený faráři. Jména farářů a kaplanů se nedochovala. Podle Farní kroniky faráře „*praesentoval*“ (tj. jinak řečeno uvedl faráře na faru a hmotně zajistil) rod Serényi z Nového Světlova u Bojkovic. Jako majitel sousedního světlovského panství a příbuzní, zastupoval nepřítomné majitele Bánova, rod Batthyányi.

Do tohoto období také spadá místní tradice uváděná, jak ve Farní kronice, tak zmiňována pamětníky. „*V tom roce 1682 přišli z Uher kalvíňští buřiči na Moravu. Vydrancovali celý Bánov a zapálili faru i kostel. Tehdy byl farář bánovský hrozněl zmučen a utopen ve studni na faře. Kaplan utíkal před rebely k Brodu. Ale byl chycen, ztýrán a zabít u cesty na místě pod hradem, kde dnes stojí dům č. p. 342. Na památku na tom místě, na cestě k Brodu, postavena boží muka, která tam stála až do roku 192?*“ Snad tyto tragické okolnosti a špatné hmotné zabezpečení, způsobilo opětovné předání bánovské farnosti do správy uherskobrodskému faráři.

Uherskobrodský farář byl zároveň uherskobrodským děkanem a současně také kroměřížským kanovníkem, kterým uherskobrodská fara patřila. Prvním děkanem, který bánovskou farnost spravoval, byl Václav Ferdinand Halámek, a to v období (oficiálně) od 23. dubna 1682 do 14. července 1683. Taktéž zavedl latinsky psanou matriku nadepsanou titulním textem: „*IHS LIBER INQVO PAROCHIAE BANOVICENSIS IVXTA STATVTA DICECISIS OLOMVCENSIS CONSIGNATVR BAPTIZATI MATRIMONIVM Contrahentes et Fideles Defuncti ab Anno 1682. che 23. Aprilis Parochi am possidente per administrationem A: R: Dño Wenceslao Ferdinando Halamek Decano Hunno=Brodensi &tc.*“. V překladu: „*KNIHA FARNOSTI BÁNOVSKÉ PODLE STATUTŮ DIECÉZE OLOMOUCKÉ POPISUJÍCÍ KŘTĚNĚ SMLUVNĚ Sezdané a Věrné Zemřelé od Roku 1682, kdy 23. Dubna Farnost dostal do správy Veledůstojný Pán Václav Ferdinand Halámek, Děkan Uhersko=Brodský, atd.*“.

Z matriky je zřejmé, že farnost zahrnovala městečko Bánov, dvůr a mlýn Ordějov, obec Bystřici pod Lopeníkem, samoty pod Lopeníkem, které byly součástí bánovského panství. A také obec Suchou Loz, dvůr Volenov, obec Březovou a území tehdy ještě neexistující obce Olšovec (která byla založená až v roce 1720), které byly součástí Kounického uherskobrodského panství. Pohřbívalo se v Bánově a v Březové.

Do bánovské farnosti posílal uherskobrodský farář konat duchovní správu své kaplany a jiné pomocné kněze. Jejich jména, včetně data, se dozvídáme podle jimi udělovaných svátostí. Duchovní správci jsou před jménem oslovení titulem „R. P.“ (Reverendus / Reverendissimus Pater, česky Důstojný otec). Jednalo se o Martina Františka Vavrockého (únor 1682 až únor 1683; křty, svatby, pohřby), Pavla Josefa Jaroše (únor 1682; křty), Martina Josefa Lásku (červenec 1682 až červen 1683; křty, svatby, pohřby), Daniela Josefa Retošíka (duben 1682; křty), Daniela Pečenku (září 1682; křty) a Maximilianuse (nejspíše řádový kněz; únor 1683; křty, svatby).

Po tragické smrti děkana Halámka bánovskou farnost spravoval uherskobrodský děkan Mikuláš Josef Hlavačka, který děkanský úřad zastával od 11. října 1683. Jako duchovní správci zde působili - výše zmiňovaný Maximilianus (srpen 1683; křty) a dále Pavel Augustýn Koch (srpen 1683 až únor 1684; křty, svatby, pohřby), Jan Fusk (únor, březen 1684;

křty, svatby), Abrahám Šrámek (březen 1684 až červenec 1685; křty, svatby, pohřby), Tobiáš Vlkovanič (červenec 1685 až červen 1686; křty, svatby, pohřby), Václav Ryšavý (červen 1686 až únor 1689 a leden 1690; křty, svatby, pohřby), Mikuláš Ignác Malát (červen 1687 až listopad 1688; křty, svatby, pohřby), Pavel František Vaněčka (od února 1689; křty, svatby, pohřby) a Jiří Antonín Lysoňek (od září 1691; křty, svatby, pohřby). Na přelomu března a dubna roku 1685 v Bánově pohřbíval také bývalý bojkovický farář jménem „Fulgentius Jacobini“, který má za jménem uvedené „ordi minorum Strictiae“ (česky „člen Řádu menších bratří konventuálů“, lidově zvaných „minoriti“).

V roce 1691 založil děkan Hlavačka bánovskou Farní kroniku. Na prvních šesti stranách do ní přepsal latinsky psané informace vztahující se k Bánovu z Děkanické matriky Uherského Brodu.

Martin Borák

Podklady:

Borák, František: *Bánov. Brno 1949, s. 10, 14. (Přístupné na www.digitalniknihovna.cz)*

Borák, František: *poznámky. V jedné je uvedena informace „Kolem roku 1656 v Bánově působil jako provisor Ondřej Tarouczy z Jezernic.“*

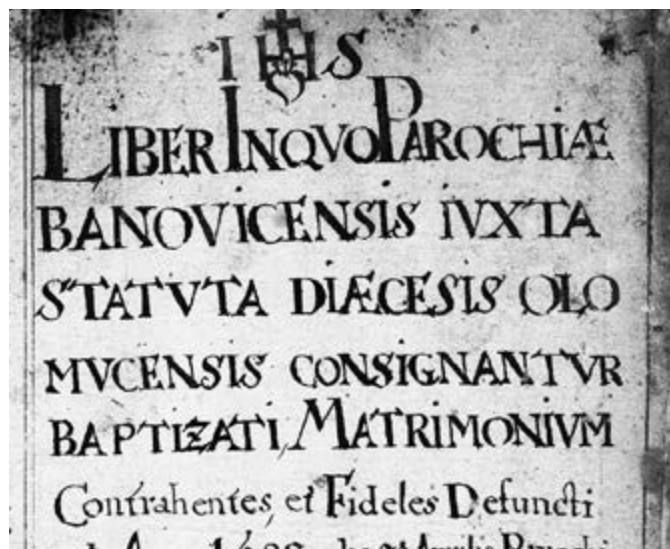
Moravský zemský archiv Brno: *Bánovská matrika. Svazek I. obsahuje léta 1682-1706. Část „pokřtění“ od s. 2, část „sezdaní“ od s. 73 a část „pohřbení“ od s. 95. (Přístupná na <http://actapublica.eu/>)*

Moravský zemský archiv Brno: *Fond G1. Bočkova sbírka č. 6849: „Consignatis Ecclesiarum, altarium et campanarum tum oratoriorum privatorum connitorum ... o farnostech děkanátu Uh. Brod, 17. Novembris 1669“*

Státní okresní archiv Uherské Hradiště: *Farní kronika a co se nového od r. 1883 pro farní kostel zbuďovalo (=Kronika farní z let 1883 - 1983).*

Wolný, Gregor: *Kirchliche Topografie von Mähren. Olmützer Erzdiöcese. Brno 1859. Heslo „Banow“ – s. 310-313. (Přístupné na https://ebadatelna.zlkraj.cz/document/SMUH_SMUH-001258135?page=3&query=b%C3%A1nov&orderDir=DESC&orderBy=score&numResults=46)*

Zemek, Metoděj a kol.: *Uherský Brod. Minulost i současnost slováckého města. Brno 1971, s. 129 – Tomeček, Radek: Uherský Brod. Putování historií královského města. Uherský Brod 2002, s. 106.*

Titulní strana Bánovské matriky.

Obraz IX. znázorňuje návrat dominikánů do zničeného kláštera v Uherském Brodu.

Staletá výročí

Tento rok je plný oslav ke vzniku Československé republiky a také k ukončení první světové války. Ukončení války byl také jedním z důvodů, který napomohl ke vzniku republiky. Jednou z podmínek ke vzniku republiky je armáda. Ta naše vznikla z legionářů a dobrovolců z armád Ruska, Itálie a Francie. (O tom už jsem článek napsal.)

Soubor Hútek sestavil a předvedl pásmo které popisovalo z kronik, jak probíhaly válečné roky v Bánově. Pořad byl doprovázen písněmi, které se k tématu nabízejí. Po čtyřech letech jsme se rozhodli pásmo oživit a rozšířit o další písně a další poznatky.

Pásmo představíme 27. 10. 2018 ve sloupovém sále muzea Jana Amose Komenského v Uherském Brodu od 17 hodin.

Touto cestou bychom chtěli zájemce o historii Bánova na tuto akci pozvat.

Oldřich Havel

Muzeum Jana Amose Komenského
ve spolupráci s Bánovským mužským sborem Hútek

Vás zvou na pořad
k 100. výročí ukončení 1. světové války

Hoši od Zborova

sobota 27. října 2018 |
17.00
sloupový sál muzea

vyprávění kronik
s písňovým doprovodem

vstupné 50 Kč

Základní škola

Český rozhlas vysílal bánovské děti

Andrea Kratinová, redaktorka Českého rozhlasu Zlín, natáčela v pátek 14. září 2018 v bánovské škole zpěv žáků do cyklu Moravské děti. O přestávce nejprve zachytila běžné zpívání při harmonice s žáky I. stupně a následně v klidu kabinetu zpěv školního dětského folklorního souboru Kuřátko z Bánova.

Zeptali jsme se paní redaktorky, kdy bude Český rozhlas Zlín vysílat naše zpívání. Tady je odpověď: „Dobrý den, zrovna ty reportáže stříhám a culím se u toho jako měsíček. První reportáž už je uložena v systému, pojedje v pondělí 17. září přibližně v 6:50. Od úterý 18. září do pátku 21. září pak reportáže vysíláme v režimu ráno v 6:50, odpoledne ve 13:50. Naposledy vás odvysíláme ještě v repríze v pondělí odpoledne 24. září ve 13:50.“

Pokud jste bánovské žáčky v rádiu v září 2018 neslyšeli, nezužejte, všechny natočené písničky najdete v článku, který máme stále vyvěšený na webu i facebooku ZŠ Bánov a jehož adresa je: <https://zlin.rozhlas.cz/folkloriste-z-banovskeho-kuratka-hledaji-pisnicky-ze-sve-obce-a-deti-si-7614094>.

Vlastimil Ondra

(Foto Marek Čumíček a Samuel Ondráček - Filmový kroužek ZŠ)

Seznamka šestáků, 5. - 6. září 2018

Dva dny plné her a aktivit připravily pro žáky nově se tvořících šestých tříd třídní učitelky Petra Kočendová, Martina Pavlíčková a výchovná poradkyně Zdeňka Suchá. Cíl byl jasný - navzájem se více poznat a začít tvořit takové třídní kolektivy, ve kterých bude radost se vzdělávat.

První den proběhly aktivity, jejichž cílem bylo navzájem se seznámit - žáci Bánova, Bystřice a Suché Loze. Při jednotlivých aktivitách jsme zjistili, co kdo má rád, co ho baví, že máme společné zájmy a postupně jsme si na sebe zvykali. Z těchto aktivit se nám nejvíce líbila aktivita s názvem Kompot a Andělská Anděla.

Druhý den proběhly hry na novém hřišti a pak na školní zahradě. Užili jsme si tu spoustu srandy, získali nové zážitky a všechny se nám líbily. Nejtěžší pro nás byla aktivita Lyže, protože jsme museli spolupracovat, naslouchat si a hlavně zvolit dobrou taktiku. Další byla např. Pavučina, při které byla taktika taky velmi důležitá. Bez ní bychom tuto hru ani správně nedokončili. Slepárna byla spíše psychicky náročná. Zjistili jsme, že nevidomí to nemají vůbec jednoduché. Museli jsme být opatrní a hlavně věřit tomu druhému, který nás vedl.

Vzpomeneme ještě aktivitu s názvem Ponny expres. Při této aktivitě jsme se nejen proběhli a zapřemýšleli, ale také jsme se zasmáli, protože jsme zjistili, že se máme ještě co učit. Měli jsme odpovědět na otázku: „Kdo je samec vrány?“ Naše odpověď zněla: „Vrabc nebo strakapoud.“ Další otázka: „Co je oáza?“ Odpověď zněla: „Zed.“ A byla sranda. I přes naše malé nedostatky se nám Seznamka velmi líbila, poznali jsme nové spolužáky a hlavně jsme si to všichni spolu užili.

Sepsali žáci 6. A v třídnické hodině

(Foto Marek Čumíček a Samuel Ondráček - Filmový kroužek ZŠ)

Profesoři FAMU hodnotí filmový kroužek ZŠ Bánov

V minulém čísle Bánovského zpravodaje jsme krátce psali o tom, že Filmový kroužek ZŠ Bánov dostal zvláštní cenu na filmové přehlídce MUSAIONFILM 2018. Máme k dispozici hodnocení odborné poroty pro naše tři filmy, které jsme tam přihlásili – Kamil a já, Proti nenávisti a Modrý film. Jelikož si říkáme, že by to mohlo být zajímavé počtení i pro vás, jejich slova přinášíme. Je to vlastně poprvé, kdy se našimi filmy někdo takto podrobně zabýval a analyzoval je.

Prof. Mgr. Rudolf Adler, Katedra dokumentární tvorby FAMU

Dobrá zpráva je především v tom, že se v rámci výuky zabýváte filmem a kinematografií ve škole. Protože dnes nás tyto tvary obklopují a setkáváme se s nimi na každém kroku, bylo by ne dobré, kdyby zrovna v české škole chyběly. Takže to rozhodně respektuji.

A pak vám tedy musím říct, že je mi nesmírně sympatické to, jakým způsobem autenticky stavíte všechny ty příběhy. To je totiž to, co já si myslím, že je nejcennější ve školách dělat s kinematografií. Aby ty náměty vyrůstaly z toho, co skutečně ty děti zažily, co je zajímavá, co je oslovuje, o čem mohou přemýšlet a o čem mohou podat svědectví. A z tohoto hlediska maximálně naplňuje moji představu především ten film o přátelství mentálně postiženého chlapce se zdravým. Ty děcka jsou tam autentické.

To není jenom o tom, že se postaví někde kamera a nechá se do toho někdo mluvit. Existuje velice složitý a přitom účinný aparát výrazových prostředků, kterým se říká filmová řeč. Ta filmová řeč se vyvíjela více než 100 let a má svoje úžasné možnosti, jak vizuálně vyprávět a organizovat jednotlivé dynamické znaky, kterým se říká filmový záběr. Organizovat je skladebně tak, jak se za sebou řadí, jak se střihají, aby divák mohl identifikovat příběh. Vizuálně. Nemusí se tam vůbec mluvit, aby ho mohl divák číst vizuálně, aby mu mohl rozumět.

Především toto mě v tom filmu o tom postiženém chlapci zaujalo, plus právě ten jejich spontánní herecký výkon. A to, že už jsou žáci zdánlivě poučení o některých základních pravidlech filmové řeči. Jakože, když chci něco zdůraznit, takže udělám rámec - velikost záběru. Přibližuji nebo vzdaluji záběr, a že točím to podstatné, o čem v té chvíli chci, aby divák věděl. Nebo abych věděl, kam tu kameru postavím, odkud se na tu situaci dívám.

Jinak, pokud jde o ten další film o té nenávisti, tak tam je důležitý především jeho námět, jeho etická váha a ta autenticita už není tak přesvědčivá. Ale nicméně, žáci tam mají záběr hodný génia. A to je, když ty děcka leží a vztyčí ty meče, s nimiž bojovaly, jako kříže. To je konec. Víc se nemuselo ani nic říkat. Je to jasný, přesvědčivý konec. A to je kinematografie! To je film!

Je důležité jít v budoucnosti po těch námětech, které obklopují dětský svět a který ty děcka vnímají, tak jak to děláte vy. A k tomu vám blahopřeji.

Prof. Mgr. Rudolf Adler, Katedra dokumentární tvorby FAMU

Já souhlasím taky. Je vidět, že děcka mají možnost být dobře a poučeně o kinematografii vyučovány a to i v té struktuře toho obrazového vyprávění. U vašich filmů je divákovi jasné, o čem každý záběr je. A ta informace je jednoduchá,

zprostředkováná, a jak tady říkal pan profesor, přesně zarámovaná. Protože velikost záběru je důležitý výrazový prostředek, který nám dokáže zdramatizovat tu informaci. Ta informace může být řečena buďto méně intenzivně, nebo více intenzivně. A to, kde je ta pravá míra, je otázka právě už toho řešení v čase.

A to je tady vidět na vašich filmech, že vy to s těmi dětmi řešíte při tvorbě a řešíte to s úspěchy. Já kdybych měl tady teď hledat nějakou chybu, kdybych chtěl přísným způsobem váš filmový kroužek pokárat za něco, tak vlastně nevím, co bych těm filmům vytkl.

V mléčném filmu je představen školní skřítek jako nějaký podivný medvídek. Dostane mlékem do hlavy, a pak v té šatní skřínce je pro diváka problém oživlého skřítkova vyřešený naprosto geniálně. Já vidím tu loutku nahoře na polici a pod ní převlečeného žáka s velkýma očima a ta kamera, jelikož to není identický, tak se mi podívá ještě zpátky na loutku, aby bylo jasno. A přátelé, ono potom jasno je!

A geniální je záběr na ty meče, z nichž se stanou kříže. To je skoro možná takový typ záběru, který se mi uloží v paměti a dlouho tam zůstane. To se nedá zapomenout.

Blahopřejeme a přejeme mnoho zdaru do budoucna!

(Foto filmový kroužek)

Místní knihovna v Bánově

zve děti i rodiče, sourozence, prarodiče, kamarády na

MARATON ČTENÍ

ve čtvrtek 4. října od 16 hodin.

Číst se bude kniha Zuzany Pospišilové *DŮ TŘETICE*.

Ve čtení se budeme střídát a uvidíme, kolik toho zvládneme

společně přečíst.

Pít a brýle sebou.

V rámci Týdne knihoven je registrace nových čtenářů zdarma.

Těšíme se na Vás.

Žehnání nové sochy Panny Marie

Neděle 26. srpna 2018 byla pro bánovskou farnost ve znamení dvou nezapomenutelných zážitků. Včelaři pečlivě připravili svou tradiční pouť, které předcházelo žehnání nové sochy Panny Marie s dětátkem. Ta našla své místo v předstínce kostela, kde po dlouhá léta byla socha Panny Marie. Nyní bude zrestaurována a bude umístěna na bánovské faře.

Za celkovou úpravu důstojného umístění ve výklenku patří poděkování především panu Stanislavu Savarovi a jako vždy šikovným květinářkám. Velké díky i za rychlou realizaci si zaslouží hlavní organizátor - náš neúnavný pan farář Jiří Kupka.

Autorem sochy je pan Václav Runda ze Čkyně, okres Prachatice.

Toto více než stokilogramové sousoší je osobním darem pana plukovníka Aloise Dubce bánovské farnosti. Věříme, že si k němu najdou cestu nejen farníci ke svým modlitbám, ale i ti, které osloví nádherná práce zlatých českých rukou.

K velké lítosti nás všech a hlavně pana plukovníka se obřad žehnání sochy uskutečnil v jeho nepřítomnosti. Našemu „strýčkovi“, jak ho důvěrně oslovujeme, jeho momentální zdravotní stav nedovolil přijet do Bánova, který si tolik oblíbil. Patří mu naše upřímné velké poděkování, přání brzkého uzdravení, hodně zdraví a životního elánu.

Naše přátelství s tímto vzácným skromným člověkem trvá již několik let. Pro přiblížení pana Dubce našim spoluobčanům aspoň ve stručnosti něco málo z jeho 95-ti let života.

Narodil se 28. června 1923 ve Vlachově Lhotě na Valašsku. Rodina měla malé hospodářství, vzorem mu byl starší bratr, který byl četníkem na Podkarpatské Rusi. Ten mu také v roce 1941 poradil, aby vstoupil k vládnímu vojsku a vyhnul

se tak totálnímu nasazení. Nastoupil k útvaru do Týna nad Vltavou, v r. 1944 pak byl odvelen do severní Itálie. Zde po krátké době přešel spolu s několika dalšími členy k partyzánům. Před blížící se zimou utekl do Švýcarska, odtud dále do Anglie, kde nastoupil pilotní výcvik u RAF. Ten však musel přerušit s koncem války a bez maturity jej nemohl v Československu dokončit. Absolvoval armádní topografický kurz, ale po únoru 1948 odešel na doporučení svého nadřízeného do stavebnictví. Jako západní voják měl problémy se sháněním práce, díky své pracovitosti však nikdy netrpěl nouzí. V r. 1968 mu estébáci sebrali kufřík s vyznamenáními a fotografiemi. Emigroval do Švýcarska, kde nadále pracoval na stavbách jako geometr. Také se tam oženil se svou Oldřiškou. Za emigraci byl v nepřítomnosti odsouzen na dva roky a sedm měsíců, zbaven občanství a všech práv. Ze dne na den nebyl Čechem.

Dubcovi se vrátili do Česka v r. 2000 a usadili se v Luhačovicích. Před čtyřmi lety ovdověl.

V r. 2016 mu prezident republiky udělil nejvyšší české vyznamenání - Řád Bílého lva vojenské skupiny za zvláště vynikající zásluhy ve prospěch České republiky a za bojovou činnost.

Závěrem slova z naší písně k žehnání: „Nezapadej za mraky, voditelko našich cest. Děsí nás tmy přízraky, jen Ty můžeš k cíli vést“.

Za mužský sbor „Hútek“

Bohuš Pavlíček

(Foto Libor Píška)

Žehnání P. J. Kupkou

plk. Alois Dubec

plk. Dubec a Hútek

Něco k folkloru

Při různých vystoupeních po Moravě debatujeme o regionech a dělení na hornáky, dolňáky, podlužáky a o písničkách z těchto oblastí. My z Hútku jsme to s nadhledem vyřešili tím, že po cimrmanovsku tvrdíme, že všechny písničky sú bánovské. Ale o tom už se ví.

Chtěl bych citovat bánovského rodáka pana učitele Benička, který se jako velký bánovský patriot tímto problémem zabýval někdy v sedmdesátých letech minulého století a napsal:

„Kde vlastně začít tuto kapitolu.

Má se zpívat Za Bánovem za dědinú nebo To Bánovské pole či V tom Bánově krajní dům, případně U Bánovskéj Boží muky. Dalo by sa také Mezi Bánovem, mezi Bystricú, také Bánove, vy Bánovské humna a když ani to nestačí, tak potom Na Bánovskéj věži zuatá gula leží a nezapomínat, že Vyletěua houbička z Bánovského kostelíčka.

Kdybch se zeptal Bartoše a Sušila, obětavých sběratelů lidových písní pomalu před sto lety, jistě by se našly i další, které zpívají o Bánovu.

Co všechno znamená slovíčko folklor nebo národopis. Nejlépe to vyjadřuje pojem lidová kultura, která se projevuje v materiálních hodnotách a ideových hodnotách. Sociální stránka prolíná oběma.“

Dále se pan učitel rozepisuje o ideové, duchovní kultuře na vesnici a popisuje, že v této oblasti nebyly velké rozdíly. Lidé měli stejnou řeč, stejné písně, zvyky, obřady, pověry a víru.

Výjimky byly dané sociálním postavením. Chudý hofer přece nemohl před muzikanty zpívat o svých koních, protože je neměl. Přišel by na posměch. Také ženatí nemohli nosit kosírky a vdaná žena „lelík“. Také nebylo možné, aby dívky zpívaly „regrůtské“ a mládenci dívčí písničky. A navíc platila nepsaná pravidla, která nebylo jednoduché překročit. A když tak jen lehce.

Zdá se to strašně dávno, ale už v době sedmdesátých let minulého století pan učitel píše:

„Jeden lidský život trvá průměrně padesát let. (Uvádím nejnížší průměr) Co by řekli naši předkové, kteří zemřeli kolem roku 1920? Určitě by jim byl Bánov neznámý. Mimo orien-

tačních budov jako je kostel, fara, stará škola, sýpka. Všechno ostatní se změnilo a mění rok od roku. Na asfaltové cestě by marně vyhlíželi dobytčí potahy, slepice, husy, našu oblíbenů kaúžu, ve které jsme se koupali společně s husami a kačenami v prostředí žabinců, baktervií, což by způsobilo dnešním lékařům a rodičům srdeční záchvat. Nízké a tak malebné domky s malými okny s výhledem na komory, před nimi zahrádky s opletenými ploty. Bývávalo. Darmo by v domech hledali síně a černé kuchyně, v jizbách kachlová kamna, pece. A na dvoře hnojiště a chlévy.

Jak by se asi vyrovnávali s novinkami dnešní doby?“

Takto se v roce 1971 zamýšlel pan učitel Beniček. A na závěr přidal úvahu: „Předběhněme čas a zamysleme se nad způsobem života za padesát roků. Nechci prorokovat, ale naši potomci s úsměvem řeknou: Jak jste tak mohli žít?“

Zmíněný pan učitel Beniček se v šedesátých letech snažil založit ve škole soubor. Na krátkou dobu se to podařilo. Pod vedením paní Parákové a Bohumila Machalíka soubor krátce vznikl a dokonce vystupoval i ve Strážnici. Bohužel po odchodu ze základní školy soubor skončil.

Byl jsem jedním z členů a tak si matně vzpomínám, co jsme tak asi mohli zpívat a tančit. Tančit to je jasné - bánovské sedlácké. A určitě jsme zpívali: „byua neděla, byuo pondělí a nařezau sem sečky štyry opáuečky.“ A další bánovské. V sále jsme vystupovali na MDŽ a možná ještě několikrát při různých příležitostech. Bohužel si nevzpomenu. Ale přikládám fotku souboru v plném obsazení.

A máme rok 2018, v Bánově máme tři soubory a pan učitel by měl radost. Nepsaná pravidla, která nedovolovala zpívat děvčicám chlapecké a opačně už dávno neplatí. Sice se pořad prosazují regiony, ale nakonec při spontánní zábavě se „jede to, co frčí.“ V dnešní době velice východ bývalé republiky ČR. Ale hlavní je, že se najde dost lidí, kteří mají folklor rádi a přináší jim uspokojení a radost.

Oldřich Havel

(Foto zaslal Oldřich Havel)

Dobrovolnictví je, krom jiného, i důkazem společenské zodpovědnosti

Co obnáší činnost dobrovolníka? A proč je dobré se do této aktivity zapojit? Na tyto a mnohé další otázky odpověděla Jana Haluzová, která je vedoucí dobrovolnického centra při uherskobrodské Oblastní Charitě.

Paní Haluzová, představte, prosím, Dobrovolnictví – co tento pojem znamená, a jaké byly okolnosti vzniku dobrovolnického centra v Uherském Brodě?

Dobrovolnictví je pojem hodně široký, můžeme si pod ním zjednodušeně představit, když někdo dělá něco pro druhého člověka, ve svém volném čase, bez nároku na odměnu. V naší Charitě se například jedná o ty, kteří dochází za našimi klienty si popovídat, něco jim přečíst, doprovodit na procházku, zahrát si šachy, a podobně. Nebo doučují děti ze sociálně znevýhodněného prostředí, dochází za našimi klienty zprjemnit jim čas, rozveselit den. A nejenom za našimi klienty. Dobrovolníky vysíláme i do dalších organizací – za pacienty do Léčebny následné péče v Městské nemocnici s poliklinikou v Uherském Brodě, do Domova pro osoby se zdravotním postižením v Uherském Brodě, do Nízkoprahového zařízení pro děti a mládež v Uherském Brodě a dále i do rodin s dětmi či za seniory v domácím prostředí. Tam všude naši dobrovolníci dávají kus sebe, svých vědomostí, dovedností, času a podpory těm, kteří to potřebují. Akreditované dobrovolnictví u nás funguje od roku 2013, dříve probíhalo pod záštitou Uherskohradištské charity. A proč? Protože na jedné straně máme ty, kteří touží po něčí společnosti a pomoci, potřebují ji a nejedná se „jen“ o oblast péče vykonávané našimi pracovníky, ale o blízkost, povídání, pomoc, kterou pracovníci naplno uspokojit vždycky nemohou. A na straně druhé jsou mezi námi lidé, kteří chtějí někomu pomoci, kteří chtějí dát kus sebe někomu dalšímu... A my jsme zde, abychom tyto strany dali dohromady a umožnili tak spokojenost všech zúčastněných.

Kdo se může stát dobrovolníkem? A jaké činnosti může dobrovolník vykonávat?

Dobrovolníkem může být osoba starší 15 let, která má o dobrovolnickou činnost zájem a má čistý trestní rejstřík. Když se podívám do úplné historie, tak první záznamy o dobrovolnících mám evidované z roku 2004, kde je uvedeno 7 dobrovolníků. Tehdy to ale ještě zdaleka nebylo tak jako dnes. V roce 2013, kdy jsme naši dobrovolnickou činnost akreditovali u Ministerstva vnitra ČR, docházelo 25 dobrovolníků. Dnes mám evidováno 60 aktivních dobrovolnických smluv. Někteří dochází 1x za půl roku, někteří každý týden – každý dle svých možností a také dle našich potřeb, vše je na vzájemné domluvě. Co se týče možných aktivit, pak jsou to tyto:

- doučování dětí a příprava volnočasových aktivit v Azylovém domě
- pomoc při mimořádných událostech
- společnost (čtení, povídání, procházky) potřebným – na charitních domech, domech s pečovatelskou službou či v domácnostech, ale také např. v Terapeutické dílně sv. Justiny, Nízkoprahovém denním centru pro osoby bez přístřeší, pacientům v Městské nemocnici s poliklinikou v Uherském Brodě, v Domově pro osoby se zdravotním postižením v Uherském Brodě
- pořádání akcí pro děti (tábor, drakiáda apod.) či jiných charitních akcí (ples, výlety, výročí, apod.)
- pomoc při sbírkových činnostech (např. sbírky potravin, oblečení, Tříkrálová sbírka, atd.)
- pomoc s přípravami a realizací akcí či chodem služeb – úpravy zahrádky, sečení trávy, rukodělné aktivity, pečení, příprava aktivit, grafické návrhy plakátů a pozvánek apod.,

- doučování dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí
- volnočasové aktivity pro děti v NZDM Uh. Brod (Nízkoprahové zařízení pro děti a mládež)
- pomoc a podpora rodinám v péči Sociálně aktivizační služby pro rodiny s dětmi

Proč je, podle Vás, dobré stát se dobrovolníkem?

Na tuto otázku by asi lépe odpověděl někdo z dobrovolníků. Já vidím v dobrovolnictví obrovský přínos pro všechny zúčastněné. Pro ty, za kterými dobrovolníci dochází, ale samozřejmě i pro dobrovolníky – činnost přináší možnost seberealizace, poznání práce v praxi, možnost být užitečný někomu druhému, využít aktivně a smysluplně volný čas, umožnit někomu druhému plnohodnotnější strávení dne, dát pocit, že někomu na mě záleží. Dobrovolníci se účastní povinného školení, mají k dispozici potřebné vybavení i podporu pracovníků a koordinátora. Naši dobrovolníci ale získávají i hmatatelnější důkazy – osvědčení o vykonané dobrovolnické činnosti (lze přiložit například k přijímacím zkouškám na SŠ, VŠ či do životopisu) a absolvovaných školeních. A pro mě osobně je to i důkaz společenské zodpovědnosti – je krásné vidět, že jsou lidé, kterým záleží na někom druhém (a to neznamená, že dobrovolníci nemají své rodiny nebo že nemají co dělat, spíše naopak jsou to velmi aktivní lidé) a že nepotřebují dostat peníze nebo jinou úplatu za to, že někomu pomohou. Dobrovolníkem může být opravdu každý, kdo má chuť, čas a vůli...

V jakých oblastech vám nejvíce v současné době dobrovolníci chybí a jak dobrovolníky získáváte? A co Vás za dobu Vašeho působení ve vedení tohoto projektu potěšilo nejvíce a co naopak nejvíce?

Aktuálně hledáme dobrovolníky do Domova pro osoby se zdravotním postižením v Uherském Brodě, dále do našich služeb pro seniory – pečovatelské služby Bánov, Horní Němčí, Dolní Němčí, Korytná a Strání a domovy pro seniory Nivnice, Slavkov a Vlčnov. V průběhu roku vždy také hledáme dobrovolníky pro doučování dětí. Dobrovolníky se snažíme hledat vyvěšováním plakátů a poptávek na internetu, sociálních sítích, ale třeba i ve školách či prostřednictvím médií. Skvělým „zdrojem“ nových dobrovolníků jsou naši samotní dobrovolníci, kteří s sebou přivádí své kamarády a známé, které dobrovolnická činnost zaujala při vyprávění.

Nejvíce mě asi těší samotné fungování dobrovolnického centra – stále se hlásí noví dobrovolníci, s mnohými dlouholetými dobrovolníky nás pojí přátelské vztahy a na společných akcích jsme už sehraný tým a společný čas si moc užíváme. Naši dobrovolníci pokrývají věkovou škálu od 15 let do 75. Úžasné! Co mě nejvíce těší je asi stále přetrvávající pachuť slova „dobrovolník“ v naší společnosti. Ještě pořád jsou lidé, kterým přijde dobrovolnická činnost podivná až podezřelá. Ale snažíme se na tom pracovat a šířit osvětu.

Ráda bych doplnila, že pokud chce někdo nabídnout pomoc a nenachází se v žádné z výše uvedených aktivit, tak ať se ozve. Máme dobrovolnici, která nám vytváří grafické návrhy, dobrovolníka, který fotografuje – takže pokud má někdo nápad, jak se zapojit, ráda si tuto nabídku vyslechnu a věřím, že mnohému jsou dveře otevřeny.

Za rozhovor poděkoval Oleg Kapinus

Zpráva o nočním – rekordním - prvovýstupu

Vzhledem k tomu, že jako cvičenky Sokola Bánov nemáme přes léto možnost realizovat svoje pohybové aktivity v tělocvičně, tak jsme přemýšlely, jak toto napravit. V poslední době jsme často probíraly články o tom, jak byla zdolána ona obávaná hora Nanga Parbat, jak sjel polský lyžař horu K2. Řekly jsme si když oni, tak proč ne my. Pochopitelně jsme to musely přizpůsobit lokálním podmínkám. Kdybychom nebydlely v Bánově, ale v Zermattu, tak bychom zdolaly Matterhorn, ale protože tam nebydlíme, tak jsme musely vzít za vděk pohorím Bílých Karpat. Také jsme musely vzít v úvahu i časové podmínky, zejména v tomto období, kdy musíme každý den sbírat švestky, takže vícedenní expedice nepřicházely v úvahu. Proto bylo rozhodnuto zdolat horu tzv. alpským stylem, tj. jen ze základního tábora, tudíž jednorázovým výšvihem, bez stavění postupných táborů.

I z toho důvodu jsme musely odmítnout nabídku bánovského klubu podvodníků (rozuměj potápěčů) na zapůjčení kyslíkových lahví, i nabídku bánovských hasičů na zapůjčení výbavy pro resuscitaci, těžkých obleků... Nepřijaly jsme ani nabídku sponzoringu od kvalitních časopisů Chvilka pro tebe či Vlasta, které s námi chtěly vyslat svoje reportérky, to bychom se ale musely pořádně fotit a zatmění bychom nespátřily. Přijaly jsme jen nabídku senátora Valenty, že v případě zhoršení počasí pro nás pošle svoji helikoptéru a také nabídku 2 našich manželů, které jsme pověřily úkoly šerpů, kuchařů, fotografů, doktorů, pozorovatelů a nosičů. Zbývalo jen vybrat místo a termín. Termín se nabídl sám, a to v pátek 27. července, kdy bylo obří zatmění měsíce. Dohodly jsme se, že to musíme vidět, protože se dalšího zatmění v roce 2123 už některé z nás nemusí dožít. Vzhledem k tomu, že se nám nepodařilo zajistit autodopravu, byl zvolen jako cíl téměř velehora Skaličky.

Připravily jsme se i teoreticky - viz knihy Oty Pavla - Výstup na Eiger, Reinholda Messnera - Dobytí Nanga Parbatu i Jaroslava Cimrmana - Dobytí severního pólu. Vybavení výpravy - víno bílé, růžové, šumivé, pláčačky (ne na muchy), řízky, jednohubky, čelovky, fotoaparát, lano (abysme sa neztratily) a dalekohled. Návrh na vynesení vdolečků zamítnut. Nervozita obrovská. Bude pršet nebo ne? Uvidíme něco, dokážeme to? Jedna naše účastnice výpravy se dokonce domáhala výstupu o 1 den dříve s tím, že ve čtvrtek byla lepší předpověď, asi měla zatmění předčasné.

A nastal den D, pátek 27. července 2018. Ve 20.15 hod. založen základní tábor na zahradě u Karin Švehlíkové, zkontrolovány zásoby, napsány dopisy možným pozůstalým, přehušteno a naloženo kolo šerpy a tento vyslán ve 20.31 hod. vpřed i jako průzkumník a možná oběť Yettiho. Ve 20.35 hod. zouváme lodičky a vyrážíme. Drsný a ostrý indiánský přesun. Jsou zde vlci? Ve 20.59 hod. slyšíme výstřel. Panika. Ve 21.01 hod. dorážíme zděšené na Skaličky a hodláme volat Valentovi. Následně zjištěno, že to nebyl výstřel, jen žíznavý šerpa načal šampus. Vybalení zásob a pozorování pomalého mizení Luny. 21.15 hod. zahájení (nezřízené degustáže. 21.21 dopita první láhev. 21.33 hod. šerpa č. 2 volá - už to začalo. Záznak Luna mizí. Za chvíli vychází i Mars, některé cvičenky nevidí. Tma, zapalujeme svíčky, cigarety a hledáme řízky a další lahve. Dochází i na kulturní část programu. Šerpa č. 1 recituje Maryčku Magdonovou. Již mírně podnapilá členka bánovského divadelního souboru prozrazuje doposud utajovaný obsah další hry.

Ve 22.58 volá šerpa č. 2 - pozorovatel - už leze. Záznak, Luna opět s námi. Radost, nové přípitky. Dojezení řízků, naloženo kolo šerpy č. 1 a tento odeslán do základního tábora. Jen dvě z nás vidí průlet ISS, Mars už nevidí nikdo.

Scházíme dolů, vědomy si toho, že více mrtvých je při sestupu, proto jdeme pomalu a zpíváme, základní tábor dosažen někdy kolem půlnoci, čas není naším pánem. Bolestné loučení a návrat na základny.

Dohodly jsme se, že v zimě to zkusíme aji s těma lyžama, když to dokázal ten Polák na K2.

Vzhledem k tomu, že všechny výstupy, o kterých jsem psala, byly uskutečněny za dne (to dokáže každý debil), tak považují náš noční výstup za prvovýstup a tudíž rekord. Děkuji proto všem 11 účastníkům, zejména účastnicím výstupu a těším sa na další akcu. Založíme horturo (horolezeckoturistický oddíl)

Eva Nováková

(Foto zaslala Eva Nováková)

P.S. Pokud kolují historky o tom, že pěkná horolezkyně dosáhne vrcholu již v základním táboře, tak u nás se to nepotvrdilo, i když jsme všechny pěkné.

NEMOVITOSTI – INZERCE

**Sháním ke koupi dům se zahrádkou
děkuji**

Tel: 739 823 546

Hledáme chatu nebo chalupu

Tel: 604 641 463

Fidlovačka 2018 ve Slováckém divadle

Známostou českou klasiku Josefa Kajetána Tyla Fidlovačka uvede poprvé v sobotu 15. září Slovácké divadlo v Uherském Hradišti. Režie hry, ve které poprvé zazněla česká hymna, se ujal ředitel divadla Michal Zetel. „Impulsem pro výběr hry bylo určitě sto let od vzniku republiky, která se na ni odvolává, ať už přímo či nepřímou. Sto let je doba dlouhá tak akorát, abychom se na ni mohli podívat s kritickým odstupem. Nechceme hru politizovat ani se jí vysmívat, ponecháme i původní postavy. Chceme se ohlédnout za zdánlivě samozřejmou součástí českých, nejen divadelních, dějin,“ uvedl Michal Zetel.

O Fidlovačce se psalo jako o hře umělecky bezcenné, neschopné života na moderním jevišti. „Dramaturg a teatrolog Ivo Osolobě ji naopak označil termínem „operetta aperta“, tedy otevřené dílo, oceňuje její přístupnost různým interpretacím, a současně ji s jistotou mírou nadsázky přirovnává ke slavnému muzikálu West Side Story, v jehož lokální variantě spolu místo dvou gangů soupeří konkurenční party podskalských dřevorubců o výhodný melouch,“ řekla dramaturgyně novinky Markéta Špetíková.

„Zjistil jsem, že je to dobově poplatné dílo, které z hlediska jazyka, dialogů a způsobu vyprávění poněkud zastaralo. Na druhou stranu mám pocit, že se Tylovi, ať již vědomě či nevědomě, podařilo vykreslit řadu typicky českých vlastností a způsobu konání kolem nás. Za zmínku také stojí fakt, že téměř polovina hry je v němčině, což myslím málokdo ví. Je to ale především hudební komedie s živou kapelou a roztomilým dějem a spoustou legrace. A navíc je ve Slováckém divadle, a tam by, myslím, měl divák vidět všechno, protože naši herci jsou skvělí,“ doplnil režisér Michal Zetel.

Divadelní hra Fidlovačka aneb Žádný hněv a žádná rvačka, jak zní celý její název, byla poprvé uvedena 21. prosince 1834 ve Stavovském divadle v Praze. Knižně byla vydána v roce 1877. Ve hře se objevuje píseň Kde domov můj, která se

později stala českou hymnou. Ve hře ji zpívá slepý houslista Mareš. Autorem písně je český hudebník, dirigent a hudební skladatel František Škroup.

Fidlovačka byla oblíbená jarní slavnost pražských ševců, která se každoročně konala po Velikonocích v Nuselském údolí u potoka Botiče v Praze Nuslích. Její název byl odvozen od ševcovského nástroje zvaného fidlovačka, který ševci používali k hlazení neboli fidlování kůže při výrobě obuvi. Symbol této slavnosti představovala břízka ozdobená věncem z jarních květů, stuhami a malovanými kraslicemi. Na vrcholku břízy byla připevněna ševcovská fidlovačka.

Experimentální frašku se zpěvy, jak hru označil režisér Michal Zetel, divadlo uvede pod názvem Fidlovačka. Výpravu k inscenaci vytvořila Eva Jiříková, hudbu složil Mario Buzzi a pohybové spolupráce se ujal David Strnad. Roli asistentky režie svěřil Michal Zetel Tereze Říhové, která se Slováckým divadlem v loňské sezóně spolupracovala na inscenaci Platonov – Ztratil Hospodin trpělivost? v režii Břetislava Rychlíka. V inscenaci se objeví podstatná část souboru spolu se dvěma mladými hereckými posilami, Pavlem Šupinou a Františkem Maňákem, a také živá kapela.

Blanka Šmejdocová

Přehled aktivit MAS Východní Slovácko, z. s. za 1. půl roku 2018

MAS Východní Slovácko vkročila do roku 2018 plna očekávání po úspěších roku předcházejícího, kdy byla zahájena realizace naší strategie „Barevná venkovská harmonie“. Zatímco v minulém roce se místní akční skupině podařilo vyhlásit celkem 5 výzev, v letošním roce si vytyčila za cíl umožnit rozvoj území skrze 7 výzev.

V první polovině tohoto roku proběhlo již 5 výzev.

První výzva, která se zaměřovala na podporu infrastruktury pro předškolní a základní vzdělávání, byla vyhlášena již v prosinci 2017, avšak sběr žádostí probíhal až do konce letošního března. Celkem MAS přijala 4 žádosti, přičemž tři projekty se věnovaly rekonstrukci/výstavbě odborných učeben v základních školách a v rámci jednoho projektu by měla vzniknout nová budova mateřské školy. Původně do této výzvy bylo směřováno přes 16 mil. Kč, nicméně na základě zájmu a smysluplnosti předložených projektů byla tato suma navýšena na necelých 18 mil. Kč.

První letos vyhlášenou byla výzva na podporu zemědělců a podnikatelů. Žadatelé zde měli možnost vyčerpat celkem až 9 mil. Kč. Přijato bylo 30 žádostí s celkovou požadovanou dotací 11,5 mil. Kč. I zde vzhledem k zájmu žadatelů byla poskytnutá částka navýšena, a to na 9,6 mil. Kč, díky čemuž bylo podpořeno 23 projektů.

V polovině března byla vyhlášena výzva na podporu zaměstnanosti, která navazovala na úspěšnou výzvu z minulého roku. Zde mohli obce, dobrovolné svazky, nestátní nezisko-

vé organizace, obchodní korporace a další žádat o projekty v celkové výši až 4,3 mil. Kč. Vybrány byly celkem tři projekty, které vyčerpaly téměř všechny finanční prostředky. Díky těmto prostředkům bude v regionu zaměstnáno 9 osob, které by v jiném případě obtížně hledaly zaměstnání.

Souběžně s výzvou na podporu zaměstnanosti byla vyhlášena také výzva na podporu stávajících a nově vznikajících dětských skupin. Na péči o předškolní děti byly vyčleněny přibližně 3 mil. Kč. O výzvu projevil zájem jeden žadatel, který ale svým záměrem dokázal pokrýt většinu stanovené částky.

Poslední doposud vyhlášenou byla výzva pro sociální podniky. Zde žadatelé mohli čerpat přibližně 1 mil. Kč. V rámci výzvy nebyl přijat žádný projekt. MAS v současné době zvažuje znovuyhlášení této výzvy.

Vedle dotačních výzev se místní akční skupina věnovala dalším aktivitám, jako například pomoci mateřským a základním školám při žádostech o projekty zjednodušeného vykazování (tzv. šablony), spolupráci při tvorbě Místního akčního plánu vzdělávání 2 a především členským obcím prostřednictvím animačních aktivit pomáhala s projekty v různých oblastech (od životního prostředí, přes infrastrukturu až po kulturní akce).

Mgr. Vojtěch Surmař
Projektový manažer SCLLD

Bánovské fotbalistky letos stříbrné

Jak jste již četli, obce Východního Slovácka spolu každoročně soupeří v rámci Olympijských her. Každá obec pořádá jinou sportovní disciplínu. Jako poslední se konal turnaj ve fotbale žen v Bystřici pod Lopeníkem, a to v sobotu 25. srpna odpoledne. Naše ženy vybojovaly krásné druhé místo, ale předcházelo tomu nemálo karambolů.

První trénink se konal už koncem června, kdy se čtveřice našich žen zatím jen opatrně seznamovala s míčem. Během července pak všechny přemlouvaly své známé, kamarádky, sousedky a rodinné příbuzné, aby se přidaly do týmu a šly si zakopat. Pár týdnů před turnajem se už intenzivně trénovalo na hřišti (přihrávky, střelba na bránu, dorážky, rohy, atd.) pod vedením těch zkušenějších žen. Při zápasech s bánovskými žáky se naše fotbalistky postupně otkrávaly a získávaly cenné zkušenosti. Škoda jen, že dvě z nich je nemohly využít, protože se při tréninku zranily a do Bystřice jely s ovázanýma nohama. Proto se na posledním tréninku už raději netrénovalo, ale vymýšlelo, kým nahradit zraněné. Naštěstí se náhradnice našly a náš tým byl nakonec největší – hrálo 14 žen a děvčat, které se tak mohly při hře prostrídat. Do týmu se přidala také dvě bystrická děvčata, jelikož Bystřice neposkládala tým 7 žen. Vlčnov se taktéž neúčastnil, a proto hrály 4 družstva, každý s každým. Bánovjanky porazily Korytnou a Nivnici, jen na Suchou Loz nestačily. A tak se za velké podpory fanoušků umístily na pěkném druhém místě. Nutno podotknout, že většina z nich to uhrála i bez tréninků.

Velký dík patří všem hráčkám, které se nelekly a šly do toho, zejména pak těm zkušenějším, konkrétně Natálce Vrábelové a zraněné organizátorce Andrejce Dalajkové. Hráčky děkují v neposlední řadě panu starostovi a vedení FC Bánov.

Celkové výsledky: 1.místo: Suchá Loz, 2.místo: Bánov, 3.místo: Nivnice, 4.místo: Korytná.

Ludmila Horňáková

(Foto zaslala Ludmila Horňáková)

Turnaj ve střelbě, Vlčnov, 14. 7. 2018

15. ročník tenisového turnaje „Bánov Open“ v Hluku, 15. 9. 2018

(Foto Facebook Bánov)

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Narození:

*Samuel Helebrand
Radim Mihola
Alena Zbudilová
Linda Pučková
Amálie Vašíčková*

Rozloučili jsme se:

*Vratislav Filip
Jindřich Michalec
Jaroslav Vystrčil
Vlastimil Hradil
Františka Brhelová
Zdeňka Střelcová
František Šmigura
Karel Paulík
Ludvík Hnilička
Jiřina Tesaříková
Petr Džugan
Marie Bothová
Anděla Gabryšová
Ladislav Maňásek
Marta Kašpárková*

50. výročí sňatku

František a Ludmila Nevařilíkovi

55. výročí sňatku

*František a Marie Bučkovi
František a Ludmila Královi*

Svatby

*Michal Dalajka a Andrea Urbancová
Michal Puček a Libuše Popelková
Martin Pánek a Martina Kočicová
Jaroslav Řezníček a Věra Bučková
Ladislav Maňásek a Lucie Polanská
Robin Kočica a Pavla Beníčková
Lukáš Urbanec a Kateřina Gorčíková
Ladislav Horňák a Dagmar Vystrčilová
Michael Forbelský a Terezie Vavrysová*

Naši jubilanti:

*98 let
Marie Jankůjová*

*93 let
Filomena Slezáková
Marie Madajová*

*92 let
Anna Zálešáková*

*85 let
Františka Kočicová*

*80 let
Anna Vystrčilová
Anna Kočicová
František Král
Ludmila Mahdalová*

Všem jubilantům srdečně blahopřejeme.

(Podle Zákona o ochraně osobních údajů/GDPR se již nezveřejňují č. p.)

**Mikuláš, anděl a čert by rádi
obměnili šatník. Pokud máte doma
nepotřebné bílé šaty, kožich pro
čerta nebo jakoukoliv další součást
těchto kostýmů, rádi je přijmou
jako dar, popřípadě půjčí
na obchůzku.**

**Tel: 731 092 010
Dalajková Andrea**

*Redakční rada bánovského zpravodaje zve do svých řad nové členy.
V případě zájmu nás prosím kontaktujte na emailu: zpravodaj@obec-banov.cz.*

Své náměty a názory nám posílejte na naši e-mailovou adresu: zpravodaj@obec-banov.cz

Poslední uzávěrka pro rok 2018: 19. 11.

Bánovské leto, 13.–15. 7. 2018

Den rodiny, svěcení aktovek a farní diskotéka, 2. 9. 2018

(Foto Andrea Kočicová)

(Foto farnost Bánov)

Folklórní soubor Kohútek Vás srdečně zve
na pořad k **45. výročí** založení souboru.

Z městečka Bánova

narozeninové slavení Kohútka s jeho hosty

45

Účinkují soubory:
Folklórní soubor **Kohútek**, Bánov
Ženský sbor **Zpěvule**, Bánov
Mužský sbor **Hútek**, Bánov
Folklórní soubor **Kuřátko**, Bánov
Dětský soubor **Kohútek**, Bánov
Cimbálová muzika **Strůček**, Bánov
Cimbálová muzika **Pajtáš**, zpěv **Cinky**, Brno
Cimbálová muzika **Žandár**, Praha
Verbíř, **Pavel Šupina**, Bánov

Pátek 9. 11. 2018

18:30 hod.

Sportovní hala Bánov

Průvodní slovo: **Markéta Ševčíková** (Český rozhlas).
Po skončení programu bude následovat beseda u cimbálu
s **CM Strůček**, **CM Pajtáš** a **CM Žandár**.

Zveme všechny bývalé členy a příznivce Kohútka
přijďte si společně s námi zavzpomínat
a příjemně se pobavit!

Rezervace do 8. 11. 2018 na telefonu 737 706 476

